

**Phụng vụ tháng 8/2019*

(Mừng Đức Maria Hồn Xác Lên Trời 15/8)

AI MUỐN LÊN TRỜI ?

Việc tin tưởng Đức Mẹ hồn xác lên trời đã có từ lâu trong Hội Thánh, vì Mẹ đã được cứu chuộc hoàn toàn, nên cũng phải được tôn vinh toàn diện, như lời thánh Phaolô nói : “Thiên Chúa làm cho mọi sự đều sinh ích cho những ai yêu mến Người, tức là cho những kẻ được kêu gọi theo ý Người định. Vì những ai Người đã biết từ trước thì Người đã tiền định cho họ nên đồng hình đồng dạng với Con của Người” (Rm 8,28-29). Vào ngày 1-11-1950, Đức Thánh Cha Pio XII đã công bố chân lý đức tin sau đây : “Đức Maria vô nhiễm trọn đời đồng trinh, Mẹ Thiên Chúa, sau cuộc sống trần gian, đã được đưa lên vinh quang trên trời cả hồn lẫn xác”. Lễ Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời được mừng kính trọng thể hàng năm vào ngày 15-8.

Thật sự đường lối của Thiên Chúa thì luôn khác hẳn với đường lối của thế gian. “Trời cao hơn đất bao nhiêu thì đường lối của Thiên Chúa cũng khác xa đường lối của con người bấy nhiêu”. Con người muốn được no đủ, bình an,

hạnh phúc, thì chỗ nghỉ ngơi trông cậy phải là nơi Lòng Chúa Xót Thương chứ không phải nơi tiền tài, nhà cao cửa rộng, địa vị, quyền lực, danh vọng, dù trong đạo cũng như ngoài đời. Có những đại gia đã ở mức giàu sang tuyệt đỉnh, nắm mọi quyền lực trong tay,

hoặc có những đẳng bậc nắm đủ mọi quyền bính chức vụ trong giáo hội, thử hỏi những con người ấy đã đạt tới mấy may hạnh phúc thật sự chưa? Tham vọng của con người biết bao giờ cho đủ? Túi tham không đáy biết bao giờ đong đầy? No danh vọng chưa hẳn là đã yên cái tâm! Cách sống của con người, dù cho khôn khéo tài giỏi đến đâu thì điểm hẹn, đích đến, chỗ nghỉ ngơi cuối cùng và mãi mãi phải là nơi Lòng Chúa Xót Thương. Nếu không tới được “Điểm Hẹn Giêsu” đó thì tất cả đều vô ích uổng công.

Đức Maria đã sống như vậy, và đang là gương mẫu cho mọi xác phàm muốn sống như vậy. Đức Maria là mẫu mực và là người chúng ta phải nhờ cậy để gặp gỡ được Con Thiên Chúa. Vì tất cả những gì Thiên Chúa muốn ban cho chúng ta nơi Đức Giêsu Kitô đó là “*Chức vụ làm con, chức vụ thừa hưởng phúc lộc của Cha, chức vụ đồng trị với Đức Giêsu*” (2Tim 2,12). Ôn huệ cao cả này, dù có cố gắng lắm chúng ta cũng không nhận được trọn vẹn, chưa nói chúng ta còn có khả năng từ chối. Nhưng Thiên Chúa đã chuẩn bị cho một

người có khả năng nhận được, đó là Đức Maria, để nhờ Mẹ dẫn dắt mà chúng ta đón nhận được Đức Giêsu.

Đức Maria, một con người xác phàm từ đất mà ra như chúng ta, không phải từ trời mà đến như Đức Giêsu Kitô, đã sống trọn vẹn cuộc sống ân nghĩa trong vinh quang Thiên Chúa. Mẹ đã chứa đựng trong thân xác linh hồn mình cả một Đấng quyền năng tạo thành vũ trụ, cùng với một đại dương mệnh mệnh của lòng mến, mà vẫn sống được cuộc sống bình thường như mọi người, trong nhân ái yêu thương như mọi người, và còn trôi xa hơn mọi người. Như vậy Đức Mẹ phải là con người duy nhất mà chúng ta có thể tín nhiệm và phải cậy trông. Muốn không bị lạc nẻo giữa đường trần gian này, chúng ta phải chạy đến nhờ Mẹ đưa đến gặp gỡ được Đức Giêsu con Mẹ, để sống kết hiệp với Ngài. Sống kết hiệp không phải trên mây trên gió, mà ngay trong mọi nỗi đau buồn, khắp khênh, đói no, bất trắc của cuộc sống hôm nay.

Bởi đâu Đức Maria được như vậy? Và bởi đâu chúng ta có một người mẹ như vậy?

Tin Mừng nói rất rõ: Bởi Đức Maria tin vào Thiên Chúa, và đặt đời mình vào trong ý của Thiên Chúa. Sách Thánh nói bà Elizabeth được đầy tràn Thánh Thần mà kêu lớn lên rằng: *“Em thật có phúc, vì đã tin rằng Chúa sẽ thực hiện những gì Người đã nói với em.”* (Lc 1,41-45)

Bản thân Đức Maria chẳng có công nghiệp gì để đáng được như vậy. Và phần chúng ta không bao giờ có thể đặt một tạo vật như Đức Maria ngang hàng với Đức Giêsu Kitô. Tất cả chỉ là ơn, như chính Đức Maria đã nói trong kinh Magnificat. Mẹ chẳng có công gì nhưng tất cả đều là ơn huệ của Thiên Chúa: *“Phận nữ tỳ hèn mọn, Người đoái thương nhìn tới; từ nay hết mọi đời sẽ khen tôi diễm phúc. Đáng toàn năng đã làm cho tôi biết bao điều cao cả, danh Người thật chí thánh chí tôn...”* (Lc 1,48-49)

Hôm nay nhìn vào Đức Maria, Mẹ của tôi hiện đang ở trên thiên quốc cả hồn lẫn xác, và cũng đang ở bên tôi trong cõi đời này, tôi tự đặt câu hỏi: Tôi phải yêu mến Đức Maria như thế nào ?

Thưa, tôi phải yêu mến Đức Maria như người con thảo đối với mẹ hiền. Đừng bao giờ sợ lòng yêu mến Đức Maria là quá mức hay quá đáng. Vì thật sự tất cả thần thánh trên trời cũng như những người tốt lành dưới đất có yêu mến Đức Maria đến đâu cũng không thể sánh bằng lòng yêu mến của Đức Giêsu Kitô đối với Mẹ của Ngài được.

Hơn nữa, nếu tôi càng yêu mến Đức Mẹ, thì chắc chắn tôi lại càng gắn bó mật thiết với Đức Giêsu. Vì chính Đức Mẹ sẽ giúp tôi làm việc ấy, và cũng chính là lòng khao khát của Đức Mẹ như vậy. Đức Mẹ sẽ có con đường ngắn nhất và đúng nhất để dẫn dắt tôi vào trong tình yêu của Con Thiên Chúa.

Nhưng nếu tôi luôn kêu cầu Đức Mẹ, siêng năng lần chuỗi, mà lòng tôi vẫn lạnh nhạt với Đức Giêsu, vẫn không bị cuốn hút vào lòng thương xót của Thiên Chúa, nghĩa là cách sống của tôi chẳng có gì thay đổi, vẫn chỉ yêu mình và không hề biết xót thương anh em, lúc ấy tôi phải coi lại lòng mến Đức Mẹ của tôi có đúng như ý của Thiên Chúa, hay chỉ mới là những mớ tình cảm vụ vật, vụ lợi và vô bổ.

Khi tiền ai đi nước ngoài, khi chúc mừng ai được điều may lành, ta hướng về người đó, nơi đó. Nếu đó là một vinh phước, ta mừng cho họ và đồng thời mơ ước ngày nào đó ta cũng được đến nơi đó.

Khi mừng Lễ Đức Mẹ được thưởng trên Nước Trời, thực sự tôi có muốn được thưởng Nước Trời như Mẹ không ? Nói cách khác, tôi có muốn lên thiên đàng không ?

Sao hỏi lạ vậy? Ai lại chẳng muốn lên thiên đàng. Nhưng xét cho cùng, có lẽ chúng ta không muốn lên thiên đàng đâu ! Không phải như bài hát : *“Sợ phải lên trên trời. Trên trời hai đũa hai nơi. Thôi anh lại muốn làm người trần gian”*. Lên thiên đàng là điều rất dễ, nhưng cũng rất khó, bởi ta chỉ cần **“muốn là được”** (vouloir c'est pouvoir) ! Chúng ta bảo muốn, nhưng trong thực tế cuộc sống lại không muốn. Có hai thứ muốn:

- **Muốn muốn:** là nghĩ tới đó thì cũng thích, giá được thì hay quá. Nhưng không quyết tâm tìm kiếm. Không chịu dùng các phương tiện để đạt điều mình muốn. Muốn thì

đâu nhưng không chịu khó học. Muốn đàn hay nhưng không khổ công luyện tập. Muốn đến vinh quang nhưng không chấp nhận qua thập giá... Những cái muốn đó chỉ là... **“muốn... muốn”** mà thôi! Muốn vậy mà thôi. Không có thực tâm muốn. Không có cháy bỏng khát khao đạt cho được điều mong muốn.

- **Muốn thật:** là thật sự muốn, đồng thời cũng quyết tâm tìm mọi cách, sử dụng mọi phương tiện chân chính để đạt ước muốn đó, dù có khó khăn thử thách gian truân cũng không sờn lòng nản chí bỏ cuộc giữa chừng.

Muốn được lên trời như Mẹ, hãy sống theo gương Mẹ. Tôi có vui vẻ khi gặp điều trái ý không ? Tôi có tụt thác vào Lòng Thương Xót của Thiên Chúa không? Có tin Chúa yêu tôi không ? Có vui theo Lời Ngài không? Có khiêm hạ, có thường xuyên quan tâm tới người khác không ? Tôi có trở nên dấu chỉ của sự hiệp thông không ?

Trả lời **“có”** cho những câu hỏi trên là ta đang **“muốn thật”**, muốn được hưởng hạnh phúc Nước Trời như Mẹ.

*Lm. Giuse Trần Đình Long
Giáo Điểm Tin Mừng- Nhà Bè*

**Chia sẻ của mục tử*

NHỮNG CON MƯA ÂN SÙNG

Từ sau Đại lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót năm 2019, những buổi cử hành ban chiều tại Giáo Điểm Tin Mừng thường gắn liền với những cơn mưa nặng hạt, có khi tầm tã. Tôi chợt nhớ tới trận hạn hán kéo dài ba năm sáu tháng thời tiên tri Êlia cuối cùng đã kết thúc bằng cơn mưa như trút.

Theo Niên giám Giáo hội Công giáo Việt Nam 2016, tổng dân số Công giáo là 6.756.303 người (trang 480-481) đem chia cho số người lớn được rửa tội trong năm 2015 là 38.050 người (trang 482), ta được con số 177,5. Phải hơn 177 người mới được một tân tòng. Có người còn nhắc khẽ rằng trong số 177 người ấy thì 176 người bị thất nghiệp, chỉ có một người trẻ dung dăng dung dề với một đối tượng người lương, hết hẹn lại hò, từ công viên tới quán nước cho tới ngày “đưa nhau ra trước bàn thờ, đôi lòng thề hứa yêu nhau”...

Thế rồi, sau 43 năm hạn hán, mưa rào rải khắp quê hương từ Bắc tới Nam, từ rừng núi tới hải đảo, từ quê nhà tới hải ngoại, người ta đua nhau kéo về Giáo điểm Tin Mừng cùng nhau chịu trận dưới những cơn mưa... Ước gì sẽ có những sinh viên thần học lặn lội đến các Giáo phận tìm thống kê xem mỗi nơi có bao nhiêu người được đức tin và nhận phép thánh tẩy khởi đi từ những ơn lành của Lòng Chúa Thương Xót, những ơn lành đi qua các Youtube, qua các máy nghe nhỏ, những Ipad, những TV

nổi mạng... Tôi vẫn mơ tại mỗi Giáo phận có một văn phòng tư vấn cho những ai muốn tìm hiểu về Đấng mình mang ơn. Trên những đường cao tốc ở đảo Mindanao, Philippines, tôi đã nhìn thấy những biển quảng cáo lớn: “*Bạn muốn biết về Đức Giêsu Kitô? Xin gọi về số...*” Năm 2010, tại Giáo phận Qui Nhơn, trên tờ bướm Ánh Sao Giáng Sinh phát cho những người chen chân vào dự canh thức Giáng Sinh và xem hang đá, có ghi một số điện thoại tư vấn. Sau ba tuần, có hơn 80 người gọi về. Chỉ mới hơn 80 số điện thoại, người phụ trách đã thấy công việc bắt đầu bị tràn ngập... Giờ đây tại Giáo điểm Tin Mừng mỗi ngày có mấy ngàn người tìm đến và rất đông người xin xưng tội nhưng thiếu linh mục phục vụ.

Tôi nhớ tới mẻ cá lạ đầu tiên trên biển hồ Galilê (x. Lc 5,1-7). Thuyền của Phêrô suýt bị chìm vì đầy cá, lên tiếng gọi mấy thuyền bạn tới giúp. Những hỏi đáp đầu tiên thật đáng nản lòng:

- Cá của mấy ông chứ đâu phải của tôi!

Thế nhưng sau đó đã có một chiếc thuyền đến giúp và người ta chắt được hai thuyền đầy cá. Tôi trộm nghĩ, nếu hôm ấy có chín thuyền đến giúp thì mẻ lưới đã chắt cá lên đầy luôn cả mười thuyền. Bạn nhớ chứ, sau phép lạ bánh hóa ra nhiều (x. Ga 6,1-15), người ta thu được mười hai thúng đầy những mảnh vụn, có mười hai thúng là bởi vì có đúng mười hai người đi thu gom.

Thưa quý Cha Sở và Cha Phó đang mỗi mệch với công việc mục vụ tại giáo xứ mình. Xin hãy thu xếp một ngày đến Giáo Điểm Tin Mừng xả stress bằng cách giúp hốt cá lên thuyền. Một ngày kia Đức Vua sẽ tập họp chúng ta lại và bảo:

- Nào những kẻ Cha Ta chúc phúc, hãy đến thừa hưởng Vương Quốc dọn sẵn cho các con ngay từ thuở tạo thiên lập địa. Vì xưa Ta cần một lời xá giải, các con đã không tiếc thời giờ đến với Ta.

Chúng ta sẽ kinh ngạc thưa Ngài:

- Lạy Chúa có bao giờ chúng con dám nghĩ Chúa lại khoác áo tội nhân để mà ban ơn xá giải của chính Chúa?

Và Ngài quả quyết:

- Ta bảo thật các con: mỗi lần các con làm như thế cho một trong những anh chị em bé nhỏ nhất của Ta đây, là các con đã làm cho chính Ta vậy (x. Mt 25,31-40).

Thế nhưng cũng chính những con mưa đang làm tôi ái ngại. Lúa gặt rồi, chất ghèu ghèu dọc bờ ruộng, chẳng ai chịu vác về. Con mưa tâm tã, rồi lũ cuốn, bao nhiêu lúa đã

dày công gieo trồng cây gặt, bị nước cuốn hết. Trận lụt qua rồi, ta nhìn cánh đồng ngập nước còn lúa thì đã trôi mất hết mà lòng tiếc ngẩn tiếc ngơ...

Kính thưa quý cha Bề Trên, xin hãy động viên các linh mục dòng mình hy sinh thời giờ đến giúp giải tội. Con có may mắn được nghe chia sẻ rằng trong Hội nghị thường niên kỳ I vừa qua, các Đức Cha đã có trao đổi về Giáo điểm Tin Mừng và đa số các vị cho rằng việc tôn sùng Lòng Chúa Thương Xót là một chương trình tốt đẹp, cần làm, cần cố võ vì đã đánh động được lòng nhiều người. Sự kiện dân chúng kéo về Giáo Điểm Tin Mừng quá đông, có thể đáng ngại về an ninh trật tự, nhờ có chuyện gì... Việc làm chứng ngoài bối cảnh phụng vụ thánh lễ thì không thành vấn đề, nhưng trong khuôn khổ thánh lễ thì cần giữ đúng qui luật phụng vụ... Cũng nên tránh những hình ảnh nhạy cảm có thể làm buồn lòng anh chị em các tôn giáo bạn...

Việc đặt tay đúng ra là chuyện chính đáng nhưng có thể bị người lương nhìn như phù phép mê tín... Hẳn là nhiều người lương chỉ nhắm xin ơn vật chất, là điều dễ hiểu, không tránh được. Riêng trong các giáo xứ, nếu thấy người ta tổ chức đi Giáo Điểm Tin Mừng thì các cha nên có lời nhắc nhở hướng dẫn để giúp người ta tránh não trạng vụ lợi và đến để cầu nguyện trong tinh thần đức tin. Các cha cần nhắc giáo dân nhớ rằng trong ba năm rao giảng, thời gian đầu Chúa chữa bệnh nhiều, nhưng thời gian sau thì Chúa mời gọi và chuẩn bị để người ta chia sẻ đau

khổ với Chúa. Có lẽ chính quý cha cũng đã được nghe chia sẻ như thế.

Tất cả chúng ta đều đồng cảm với các vị hữu trách trong cùng một bận tâm lo cho các linh hồn, đang cùng hiệp ý cầu nguyện và cùng tìm cách để những người đang chạy đến với Lòng Chúa Thương Xót nhận được những ơn an ủi quý giá nhất.

Đâu đâu người ta cũng bảo rằng những người được ơn đặc biệt đa số là lương dân. Qua thái độ nghiêm trang thành kính của những người đang tham dự cũng như qua những câu trả lời chính xác khi được hỏi “*nếu như anh chị cầu xin mà không thấy được Chúa nhậm lời, thì anh chị sẽ làm gì?*”, con nghĩ những anh chị em trong cuộc đã có một trình độ đức tin đáng trân trọng. Trong hoàn cảnh ấy, ước gì họ được an ủi và nâng đỡ nhờ bí tích Giải Tội và việc rước Mình Thánh Chúa. Đó là ơn đặc biệt nhất mà các tín hữu thành tâm của Chúa rất đáng được. Như thế thiết tưởng các linh mục không có gì phải ngần ngại khi đến giúp ban bí tích giải tội.

Thưa anh chị em giáo dân, anh chị em đang có nhu cầu hoán cải, xin hãy đến lãnh ơn của Lòng Chúa Thương Xót. Hãy mạnh dạn đến lãnh ơn giao hòa. Đừng sợ không có linh mục

ngồi giải tội. Tôi không biết các linh mục sẽ từ đâu đến, nhưng tôi tin rằng mỗi ngày chính Chúa sẽ liệu để có đủ linh mục ban ơn xá giải cho anh chị em.

Còn với anh chị em lương dân,... Mê tín là tin mà không biết tại sao mình phải tin, còn anh chị em, qua những bài giảng Lòng Chúa Thương Xót đã nghe ngay từ ở nhà và tại chính Giáo Điểm Tin Mừng, thì nhiều hay ít, anh chị em đã biết mình đang tin vào ai (x. 2Tm 1,12). Nếu anh chị em muốn biết thêm về Đấng mình mang ơn, xin hãy lên mạng xem phim “*Cuộc đời Chúa Giêsu*” và phim “*Cuộc Khổ Nạn của Chúa Kitô*”. Những bộ

phim này sẽ giúp anh chị em dễ hình dung ra Chúa Giêsu, là Con Thiên Chúa làm người, đầy lòng thương xót, Đấng cứu chuộc chúng ta cả về thể chất và tâm linh.

Rồi khi anh chị em đã quyết định tin nhận Chúa Giêsu Kitô là Đấng làm chủ đời sống anh chị em và muốn gia nhập Đạo thánh Ngài, xin anh chị em hãy mạnh dạn đến nhà thờ gần nhất gặp linh mục, kể lại những ơn lành anh chị em đã nhận được và nói:

- Con đã nghe các bài giảng Lòng Chúa Thương Xót, đã xem đi xem lại hai cuộn phim và đã nhận biết tình Chúa yêu thương con. Xin cha giúp con hoàn tất việc học Giáo lý để được gia nhập vào đại gia đình con cái Chúa.

Xin thân ái chào quý độc giả .

Qui Nhơn 16-5-2019

Lm. Trăng Thập Tự Võ Tá Khánh

**Thơ giáo điểm*

VƯỜN HOÀ GIẢI

Vườn Hoà Giải có hoa thơm cỏ lạ
Gió mát trăng thanh yên tĩnh hiền hoà
Tâm hồn nhẹ nhàng trút hết tội lỗi
Để đủ sức chiến đấu với quỷ ma

Nơi Chúa nói : **Ta tìm con chiên lạc**
Và tội của con cũng đã được tha
Rồi hãy về đi loan báo gần xa
Cho muôn dân được biết Lòng Thương Xót

Cả ma quỷ cũng bủa vây lôi kéo
Như sư tử rình rập miếng mồi ngon
Cám dỗ lòng quên tình nghĩa sắt son
Không hoà giải xa lánh Chúa nhân hiền

Xưa chủ chiên bỏ 99 con tốt
Để tìm về 1 con chiên lạc thôi
Nay 99 con chiên hư, chiên lạc
Ngong ngóng chờ vị mục tử nhân lành

Lòng mong ước có nhiều vị chủ chăn
Đến Giáo Điểm cho chiên lạc quay về
Và tránh xa vòng tội lỗi đam mê
Quyết tâm sống đời theo Lòng Thương Xót.

**Góc suy tư*

TRUYỀN GIÁO BẰNG CÁCH NÀO ?

Tin Mừng được chọn trong các Chúa Nhật XIV đến XVI thường niên của năm C đều xoay quanh sứ vụ truyền giáo, tức loan báo Tin Mừng Cứu độ của Đức Giêsu, Thiên Chúa làm người, Đấng đã sống, đã chết và sống lại để nhân loại được sống.

Nhiều người cho việc truyền giáo là sứ vụ đặc thù được trao phó cho các giám mục, linh mục, tu sĩ nam nữ, cùng lắm là các giáo lý viên, còn đa số “bàn dân thiên hạ” không chức tước, phẩm hàm, trật ngạch thì được miễn “lao động truyền giáo”; cũng có người cho rằng mình có được học thần học đâu mà giảng đạo cho người chưa biết Đạo; lại có người vui vẻ khoán trắng việc loan báo Tin Mừng cho người khác viện cớ là lắm tội, nhiều tai tiếng “nguội lạnh, khô khan”, chưa kể luôn dành đứng đầu số “văn dốt vũ dốt” trong cộng đồng, đoàn thể.

Nhưng lý do làm phần đông chúng ta không dám truyền giáo, ngại rao truyền Tin Mừng, không bạo miệng giới thiệu Đức Giêsu cho người chung quanh chính là chúng ta không biết truyền giáo thế nào, rao giảng làm sao cho thuyết phục ?

Thực ra, khi chọn và sai các môn đệ lên đường truyền giáo, giảng đạo, Đức Giêsu đã tiên liệu tất cả, và điều quan trọng nhất Ngài căn dặn, nhấn nhủ các thừa sai, nhà truyền giáo, sứ giả, tông đồ là cách thức loan báo Tin Mừng, phương thế giới thiệu Ngài cho muôn dân.

Trong Tin Mừng Luca, sau khi nhắc lại và nhấn mạnh truyền giáo là việc làm cấp bách, khẩn trương vì **“lúa chín đầy đồng mà thợ gặt lại ít”** (Lc 19, 2), và điều kiện đi theo Ngài trên đường truyền giáo là phó thác tuyệt đối, phó thác đến độ không

cần biết ăn đâu ngủ đâu, vì **“con chồn có hang, chim trời có tổ, nhưng Con Người không có chỗ tựa đầu”** (Lc 9,58), đồng thời từ bỏ cả những điều được phép như câu trả lời của Đức Giêsu cho người xin phép về nhà chôn cất cha mình trước đã, rồi trở lại theo Đức Giêsu: *“Cứ để kẻ chết chôn kẻ chết. Còn anh, anh hãy đi loan báo Nước Thiên Chúa”* (Lc 9, 60), Đức Giêsu đã nêu rõ những điểm mà người môn đệ phải thực hiện khi rao giảng, giới thiệu với người khác về Ngài.

1. Người tông đồ truyền giáo bằng cách “khi vào nhà nào, trước tiên hãy nói : “Bình An cho nhà này” (Lc 10,5).

Chúc bình an cho mọi người là cách rao giảng hữu hiệu nhất, vì bình an là hoa trái tuyệt hảo của Tình Yêu, là ơn sủng của Chúa Thánh Thần, là món quà quý giá của Đức Giêsu phục sinh, là khao khát của mọi con người sống trên thế gian đầy bất an, bất ổn.

Vì thế, khi chúc bình an cho người khác chính là trao ban bình an của Đức Giêsu, Đấng đã yêu thương và chết cho mọi người để mọi người được hạnh phúc bình an. Và sẽ không thể hiểu nổi nếu người được sai đi loan báo một Thiên Chúa của tình yêu lại không đem đến bình an là kết quả tất yếu của tình yêu, nhưng lại gây chia rẽ, bất hoà, xáo trộn, lo sợ, hoang mang, ngờ vực. Người nghe Tin Mừng sẽ chói tai và không thể chấp nhận người được sai đi làm chứng Thiên Chúa là tình yêu thương xót, Đấng Cứu Độ lại không có thói quen, hoặc thiếu khả năng làm cho người khác được bình an, nhưng lại giỏi giang, tinh xảo, nhuần nhuyễn trong chuyện kích bác, đâm thọc, vu khống làm mọi người đảo điên, hoảng loạn.

Do đó, nhìn một người Kitô hữu hiền lành, khiêm nhu, biết chạnh lòng thương xót và thao thức kiến tạo hoà bình (x.Mt 5,4.7.9), người ta sẽ dễ dàng nhận ra Đức Giêsu mà người ấy đang giới thiệu.

Nhưng để bình an là bình an thực, không là bình an **“đầu môi chót lưỡi”**, bình an **“bánh vẽ”**, nhà truyền giáo phải nhận từ

Đức Giêsu bình an này, vì là bình an của Thiên Chúa, bình an mà thế gian không ban được (x Ga 14, 27).

2. Người truyền giáo phải làm chứng Đức Giêsu bằng biết chạnh lòng thương xót.

Không phải vô tình, vô ý mà Đức Giêsu đã đặt thầy tư tế và thầy Lêvi, là hai vị thuộc hàng chức sắc vào hai nhân vật bị coi là không đáng bắt chước, noi gương trong dụ ngôn “người Samari tốt lành” được chọn cho chúa nhật XV thường niên (Lc 10, 25-37).

Sở dĩ Đức Giêsu “chiếu tướng” các vị này bởi Ngài biết các chức sắc trong Đạo vì thuộc cơ chế, nên dễ rơi vào tình trạng quá chăm lo bảo vệ cơ chế mà quên “chạnh lòng thương” người bất hạnh; vì gắn liền với cơ cấu tổ chức nên bận rộn tổ chức cho cơ cấu luôn nhịp nhàng, hoà điệu mà mất chú ý, quan tâm đến những “lạc cung, lỗi nhịp”, thiếu quy củ, trật tự của đám dân nghèo mà tai ương chông chát, dồn dập không buông tha; vì quá chăm chút từng chấm nhỏ li ti của lề luật mà mất tầm nhìn về phía người xấu số bị đời khinh khi, dầy xéo; vì quá cẩn trọng tuân giữ nội quy, điều lệ, giờ giấc của đoàn thể, hội, nhóm mà vô tình, vô cảm trước người anh em vừa bị “rơi vào tay kẻ cướp. Chúng lột sạch người ấy, đánh như tử, rồi bỏ đi, để mặc người ấy nửa sống nửa chết” (Lc 10,30), nhưng cả hai vị tư tế và thầy Lêvi “khi trông thấy người này” đều “tránh qua bên kia mà đi” (Lc 10,31) để khỏi bị phiền phức, liên lụy, khỏi mất thời giờ, tốn kém, lỡ việc bề trên giao, và xáo trộn quy trình bổn phận tế lễ.

Chỉ tiếc một điều, nhưng lại là điều quan trọng không thể thiếu, đó là hai vị đã “**không thực thi lòng thương xót đối với người bị nạn**” như người Samari không là chức sắc, cũng chẳng có đạo nhưng tốt lành, nhân hậu. Và Đức Giêsu đã kết luận dụ ngôn khi nói với thầy thông luật đã chất vấn Ngài : “*Tôi phải làm gì để được sự sống đời đời ?*” (Lc 10, 25) “*Ông hãy đi và cũng hãy làm như vậy*” (Lc 10,37).

“**Hãy làm như vậy**” là làm như người Samari biết chạnh lòng thương xót, để có thể làm chứng cho anh em Thiên Chúa là

Đáng Cứu Độ đầy lòng thương xót mà chúng ta yêu mến, tôn thờ, phụng sự.

“Hãy làm như vậy” là làm như người Samari quảng đại chịu mất thời giờ, mất sức lực, mất tiền bạc, mất cả trật tự, nguyên tắc của cơ cấu tổ chức, cả lập trình đã được kỹ lưỡng tính toán trong công việc để lo cho người bất hạnh không quen biết tình cờ trông thấy trên đường, bởi có chịu mất như thế thì lời rao giảng về Đức Ái Kitô giáo, về Giới luật yêu thương, về một Giáo Hội là Mẹ nhân lành, về Nước Trời dành cho những người thực thi lòng thương xót của nhà truyền giáo mới xác thực và thuyết phục, ngược lại, tất cả sẽ chỉ là chuyện tào lao của tên nói láo không làm chứng được gì, không thuyết phục được ai, vì không đáng tin khi **“ngôn hành bất nhất”**.

3. Người truyền giáo phải truyền giáo bằng gần bó, sống với, ở lại trong Đức Giêsu, Đáng sai mình.

Tin Mừng chúa nhật VVI thường niên năm C tường thuật câu chuyện Đức Giêsu đến nhà hai cô Mátta và Maria. *“Cô Mátta thì tất bật lo phục vụ”* (Lc 10, 40), trong khi đó *“cô Maria cứ ngồi bên chân Chúa mà nghe lời Người dạy”* (Lc 10, 39). Và khi cô Mátta tỏ ý bực bội *“xin Thầy bảo em con giúp con một tay”* (Lc 10, 40), thì Đức Giêsu làm Mátta bất ngờ khi trả lời cô : *“Con hãy bớt lo lắng nhiều chuyện quá ! Chỉ có một chuyện cần thiết mà thôi, Maria đã chọn phần tốt nhất và sẽ không bị lấy đi”* (Lc 10, 41-42).

Vì truyền giáo là giới thiệu Đức Giêsu cho người khác bằng làm chứng về Ngài. Nhưng sẽ làm chứng thế nào và làm chứng điều gì về Ngài, nếu ta không biết gì hay biết qua loa về Đáng ta phải làm chứng? Vì truyền giáo là thuyết phục người khác tin những gì mình nói, chấp nhận điều mình chứng thực, **“tâm phục khẩu phục”** điều mình kể về người mình yêu mến là đúng, nên khi không đủ hiểu biết và tình cảm dành cho con người ấy thì quả thật sẽ rất khó lòng làm cho người khác tin.

Đó là chưa kể điểm cốt yếu trong việc truyền giáo là **“người được sai đi”** chỉ là khí cụ của **“người sai đi”** là Đức

Giêsu, nên công cuộc tác động, đổi mới, thánh hóa, kêu gọi con người không thuộc thẩm quyền của khí cụ, người được sai đi, nhưng do một mình Thiên Chúa.

Vì thế, khi nhà truyền giáo cắt đứt liên lạc với Chúa, cắt thông tin với Chúa, cắt hiệp thông với Chúa thì chẳng khác gì cành nho tự tách khỏi cây nho để trở nên khô héo, không thể tồn tại, nói chi đến chuyện chuyển tải nhựa sống từ thân cho lá, như Đức Giêsu đã quả quyết : *“Thầy là cây nho, anh em là cành. Ai ở lại trong Thầy và Thầy ở lại trong người ấy, thì người ấy sinh nhiều hoa trái, vì không có Thầy, anh em chẳng làm gì được”* (Ga 15, 5).

Tóm lại, truyền giáo là ơn gọi của tất cả mọi người thuộc về Đức Giêsu qua bí tích rửa tội, và công việc ấy khẩn trương, cấp bách.

Tin Mừng còn quả quyết tất cả mọi người đi theo Đức Giêsu đều có khả năng truyền giáo, và phải truyền giáo, khi người Kitô hữu:

4. Là khí cụ bình an của Thiên Chúa Tình Yêu :

Là khí cụ bình an của Chúa khi *“vui với ai mừng vui, và khóc với ai đang khổ sầu”* ; khi cảm thông, chia sẻ niềm vui, nỗi buồn, thành công, thất bại, công danh thành đạt hay tai ương, thất thế với anh chị em cùng sống; khi trở thành nụ cười an ủi, nâng đỡ người cô đơn, hy vọng cho trái tim tuyệt vọng, nâng ấm rạng rỡ cho tâm hồn băng giá, sầu buồn.

- *Sống triệt để lòng thương xót như Cha trên trời là Đấng giàu lòng xót thương.*

- *Gắn bó thiết thân, và ở lại trong Đức Giêsu bằng đời sống bí tích và cầu nguyện.*

Được như thế, tất cả chúng ta sẽ hân hoan, hớn hở như nhóm Bảy Mươi Hai môn đệ trở về sau những ngày truyền giáo, khi nghe Đức Giêsu nói : *“Anh em hãy vui mừng vì tên anh em đã được ghi trên trời”* (Lc 10,20).

Jorathe
Người đồng hành

*Trang thơ Giáo Điểm Tin Mừng

CHỌN PHẦN TỐT NHẤT !

Matta ... con lo lắng nhiều chuyện quá !...
Chỉ có một chuyện cần thiết mà thôi...
Maria chọn phần tốt nhất rồi ...
Và sẽ không bị ai lấy mất đâu...

Vậy ... Chọn Phần Tốt Nhất là gì vậy ?
Mà Chúa Giêsu... khen Maria...
Đó là chọn : Luôn Lắng Nghe Lời Chúa
Rồi đem ra thực hành từng phút giây...

Lời Chúa sẽ ... như gió thoảng mây bay
Khi miệng lưỡi ... chứa đầy lời xằng bậy
Vu khống ... gièm pha...bôi bác... chê bai
Không Hiền Lành... ngồi xuống nghe Lời Chúa

Lời Chúa sẽ ... như nước đổ lá khoai
Khi đôi tay... viết tràn lời sắc bén
Làm tổn thương ... làm nhục nhã anh em
Không Bác Ái... ngồi xuống nghe Lời Chúa

Lời Chúa sẽ ... như đàn gảy tai trâu
Khi con tim... tắm tối tựa đêm thâu
Ghen ăn tức ở... đầy oán hận
Không Khiêm Nhường... ngồi xuống nghe Lời Chúa

Lời Chúa sẽ ... như nước đổ đầu vịt
Khi đầu óc... nghĩ trăm mưu ngàn kế
Giảng bầy hãm hại... chà đạp... dập vùi
Không Bao Dung... ngồi xuống nghe Lời Chúa

Xin cúi đầu... khẩn cầu Lòng Thương Xót
Xóa lỗi lầm... mở tâm trí u mê
Giúp quay về...bỏ con đường tội lỗi
Lắng Nghe và Thực Hành Lời Chúa thôi

Dù cuộc sống trần gian nhiều vất vả
Không Chọn... Bôn Ba... như chị Matta
Mà lặng lẽ... Chọn ngồi dưới chân Chúa
Là Phần Tốt Nhất... như Maria ...

Đền Giáo Điểm Tin Mừng CÓ GÌ, ĐƯỢC GÌ ?

Về giáo điểm được gì em hỡi?

Mà sao em ước nguyện ngày đêm
Đi một lần rồi muốn có lần 2
Lần 3, 4 nữa sao em tham thế.....

Về Giáo điểm có gì hay hả mẹ?
Mà mỗi lần khi ở đó ra về
Con thấy mẹ như người xa lạ
Dịu dàng hơn, sức khỏe tốt hơn

Hè đến rồi cả nhà nao nức
Điểm du lịch đến là Giáo Điểm Tin Mừng
Các con mắt trở tròn thắc mắc
Chẳng có gì sao mẹ đam mê?

Đường đi quá xa mấy nghìn cây số
Đến đây rồi nhà trọ cũng khó tìm
Tìm được rồi các con nằm chợp mắt
Bố, mẹ phải đi xếp hàng đợi tắm, vệ sinh

Kéo hết nước rồi người sẽ lên men.
Muốn chớp mắt yên lành cũng là xa xỉ
Bởi đang đêm cũng nghe hết bên tai
Của những con người đau bệnh tật nguyện.

Trời lúc nắng lúc mưa bất chợt
Mà dòng người mỗi lúc một đông
Muốn nhìn thấy cha giảng không qua màn ảnh
Thì phải vào nhận chỗ lúc trời đêm.

Mẹ ơi con chẳng thấy điều gì ở đó?
Chỉ thấy một cha Giuse chẳng giống cha mình
Cha vất vả lo toan từng tí
Cho mọi người có chỗ ngồi yên

Và điều kỳ diệu đã xảy ra làm các con mê đắm
Buổi lễ bắt đầu trong không khí lặng thình
Từng Lời Chúa được cha rao giảng
Chúng con nghe như nuốt vào lòng.

Cha nói rằng từ nay không đặt tay
Và cũng không rảy nước phép nữa
Con hỏi mẹ: "Tại sao lại thế?"
Vạy chẳng có gì khi chúng ta đến đây chẳng?"

Con nhìn thấy mắt mẹ nhạt nhòa
Và hỏi rằng "Mẹ buồn vì điều đó?"
"Không đâu! mẹ đang vui con ạ!
Chúa đã cho cha được nghỉ ngơi

Đến Giáo Điểm chẳng có gì là lạ
Chẳng có gì giống chốn ăn chơi,
Chỉ có người cha được Chúa cử về
Để rao giảng về Lòng Chúa Thương Xót

Cha luôn dồn hết tâm huyết vào bài giảng
Để Lời Chúa trở nên gần gũi
Với tất cả mọi người không phân biệt thấp cao,
Cả những người ngoại đạo và nước ngoài

Khi trở về từ Lòng Thương Xót
Các con vui bố mẹ cũng vui,
Các con nói từ nay cứ thế
Hè chúng con muốn du lịch nơi đây

Để trải nghiệm với cuộc sống khó khăn
Để sẻ chia với những người nghèo khổ
Để sống tốt nhờ vào Lòng Thương Xót
Để làm theo Lời Chúa qua những lời cha giảng

Đừng ai hỏi đến đó được gì ?
Mà cảm nhận của mỗi người đến đó
Khi ra về thấy lòng mình thanh thản
Và bình yên chỉ cần thế là đủ rồi.

Không có đúng, sai trong tình cảm con người
Chúng con đến đây là mang lòng ngưỡng mộ,
Lòng yêu Chúa, yêu cộng đoàn ở đó.
Chúa đã giữ gìn nên đang rất bình an.

Xin đừng làm tổn thương đến Lòng Chúa
Và đừng làm tổn thương đến hàng triệu con tim
Đừng hỏi nhiều tại sao lại thế
Cứ một lần đến đó trái tim bạn sẽ mở ra!

*Người con tân tòng
Giáo phận Bùi Chu – Nam Định*

**Góc thơ của Thảo Nhi tặng Thiếu nhi Giáo Điểm Tin Mừng
đi thăm và trao yêu thương đến các bạn Mái Ấm Tình Mẹ
tại Bình Dương – nhân dịp kỳ nghỉ hè thường niên 2019*

HỘI ẨM MỘT CHUYẾN ĐI

Đoàn thiếu nhi Giáo Điểm Tin Mừng
Vào hè đến Mái Ấm Tình Mẹ
Để chung tay cùng làm bác ái
Chia bạn nghèo một ít gia tài.

Đoàn thiếu nhi có gái có trai
Cùng bụng mì, vắc quà Thương Xót
Quà Chúa cho tình yêu nồng thắm
Gửi bạn nghèo tình Chúa nhân lên.

Trước khi đi cha Long đứng trên
Dặn dò kỹ các con hãy nhớ
Mình chia quà là đem tình Chúa
Đến cho người nên hãy vui tươi.

Bao gương mặt bạn nhỏ tươi cười
Khệ nệ bụng quà sao nặng quá
Vì các em tuổi hãy còn nhỏ
Quá sức thì phải gắng vì yêu.

Đến với Chúa cũng chính là yêu
Chúa Giêsu trong người nghèo khó
Tiền trong heo mỗi ngày em cất
Trao bạn nghèo trao một trái tim.

Chúa nơi đây không phải kiếm tìm
Chúa đáng thương vì đời thiếu hụt
Chúa lang thang đầu đường xó chợ
Được đem về chung hưởng ấm no.

Đây tiền có heo đất đầy no
Các em trao gia tài cho Chúa
Chúa nhận rồi giữ kho cho kỹ
Phần Nước Trời sẵn sẵn hôm nay.

Cùng chơi nào em chọn trái banh
Quả bóng nhỏ đủ màu đủ sắc
Tạo niềm vui cho người đến gặp
Tạo sân chơi ca hát nô đùa.

Đến với Chúa chẳng phải hơn thua
Các bé chơi trong tình hữu nghị
Giúp các em cùng làm bác ái
Tạo con người nhân cách mai sau.

Một ngày dài vui về qua mau
Về Giáo Điểm Lòng Thương Xót Chúa
Cùng kính cẩn nghiêng mình chào Chúa
Tạ ơn Ngài sau một chuyến đi.

*Chúa Nhật 14/07/2019
Nắng gió mùa hè*

**Góc thơ của Thảo Nhi tặng Thiện Nguyễn Tín Thác nhân chuyến đi thăm và tặng quà cho Người mù & Khuyết Tật tỉnh Cà Mau, ngày 11/06/2019*

Chúa đã chọn ?

Vào ngày đầu tháng Sáu trời mưa
Nhóm Thiện Nguyễn ra đi lần nữa
Trên vai nặng hành trang phục vụ
Đến với người khuyết tật Cà Mau

Chặng đường xa đội đã đến trao
Bao người mù mong chờ quà Chúa
Quà mang đến ân tình muôn lối
Các em thơ góp những ống heo.

Đời khuyết tật cuộc sống gieo neo
Đời lam lũ túng nghèo thiếu thốn
Phải đối mặt với bao khổ đốn
Nỗi đau sâu thân thể ai hay.

Anh chị em chạy giữa mưa bay
Quà trong tay nylon trùm kín
Trao quà Chúa là trao nghĩa nặng
Là ân tình của khắp muôn phương.

Đây hạt gạo trắng của tình thương
Từ Giáo Điểm Tin Mừng đưa đến
Mì gói, sữa, đường, dầu, bột ngọt
Chuối và máy nghe bài giảng Xót Thương

Đời phục vụ cũng lắm long đong
Vi Chúa thương cho nên Chúa chọn
Vi thương người không ngại gian khó
Bưng quà qua sóng gió bão mưa.

Về Cà Mau vùng đất nhà thưa
Còn thiếu lắm cây cầu chắc chắn
Để đi lại cho người nghèo khổ
Tận vùng sâu nước trũng khó đi.

Anh chị em yêu Chúa ra đi
Sẽ trở lại xây cầu cho Chúa
Chiếc cầu nhỏ mang ân tình lớn
Để thoả lòng khao khát bấy lâu.

*Chứng Nhân LCTX tại hải ngoại

LÊN TRỜI VỚI MẸ

Hoa Kỳ - Con là Anna Mai Kim Loan, hiện đang ở California USA. Hằng ngày hiệp thông với GĐTM, con rất tâm đắc với cách cha quan tâm tới những người nghèo, nuôi dưỡng họ bằng Manna kèm theo Lời Chúa.

Lời giảng của cha rất đơn sơ, trình độ nào cũng hiểu được, có sức thu hút người nghe. Con nhận ra đó là lời hứa Chúa ban cho những linh mục nào rao giảng và truyền bá Lòng Chúa Thương Xót.

Chính con cũng được Chúa ban ơn say mê đọc Thánh Kinh, đọc và suy niệm để tìm hiểu về Chúa. Càng hiểu về Chúa con lại càng say mê muốn chia sẻ với mọi người. Con đã bị những người thân thương trong chính gia đình con ngăn cản bằng mọi cách khác nhau, đau khổ lắm. Cuối cùng thì con tình nguyện ghi danh xin được rao giảng Lòng Chúa Thương Xót trong các trại tù.

Chúa đã chúc phúc cho con. Thấm thoát đã 17 năm con đi thăm tù. Việc làm của con là giới thiệu họ đến với Lòng Chúa Thương Xót, nhất là giải thích cho họ hiểu về ảnh hưởng của tội và điều gì khiến họ phải chịu cảnh tù tội...

Khi nghe cha than thở "hồi nhân thì nhiều nhưng thiếu linh mục giải tội" con thấy cũng giống như hoàn cảnh của con. Các anh em trong tù cũng sắp hàng đi xưng tội nhưng không đủ linh mục giải tội. Lý do tại sao họ kéo nhau đi xưng tội chỉ có Chúa biết thôi.

Chúa đã ban cho cha tràn đầy Thánh Thần để có thể làm được một việc phi thường mà sức người không thể làm được. Tuy nhiên theo Chúa thì phải giống Chúa, và chúng con đã nhìn thấy hình ảnh Chúa Giêsu trong cha. Những đau khổ và hy sinh cha phải chịu hằng ngày là những món quà Chúa dùng để ban ơn cứu độ cho những tội nhân. Chúng con bên này luôn cầu nguyện xin Chúa thêm sức cho cha.

Anna Mai Kim Loan kimmer1955@gmail.com

Germany (Đức) Con là Giuse Nguyễn Anh Tuấn, con cảm ơn Chúa. Mỗi ngày hôm trước con nhắn tin cho cha, ngày hôm sau con gái con mail cho con nói: *"Ba ơi, con được Chúa ban ơn chữa lành cho con nhiều rồi!"* Chúng con mừng lắm và cảm tạ hồng ân Chúa đã ban.

Ngày hôm sau chúng con lại nhận được tin cha nhắn. Khi nhận được tin của cha, chúng con không cầm được nước mắt. Cảm tạ tình thương bao la Chúa đã thương chúng con. Con cũng gọi luôn tin của cha cho con gái con đọc. Cháu cũng không cầm được nước mắt vì vui sướng. Vì công việc làm ăn cháu ở xa chúng con cả trăm cây số, nên chúng con chỉ biết dâng lên Chúa xin Chúa gìn giữ.

Ngày nào chúng con cũng mở những bài giảng của cha và đọc kinh Lòng Thương Xót Chúa lúc 3h chiều. Chúng con khuyên bảo cháu lúc nào cũng thăm thĩ đọc: *"Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa!"* và tối đi làm về có giờ rảnh mở web tinthac.net nghe cha giảng và cầu nguyện.

*Giuse Nguyễn Anh Tuấn
nguyen.Anh-Tuan@gmx.de*

Australia (Úc châu) Con Matta Từ Thị Hảo, 62 tuổi, ở Melbourne. Tháng 3/2019, gia đình con về Giáo Điểm Tin Mừng Lòng Chúa Thương Xót được cha cầu nguyện, nhưng con chưa làm chứng cho Chúa. Nay con viết thư này để làm chứng về những ơn lành mà Chúa đã ban cho con.

Ồn thứ nhất là tháng 10/2018 con bị chóng mặt, đau đầu, cả ngày mệt không làm được gì, con không nhìn xuống được, quay qua quay lại cũng thấy choáng váng mặt mày. Hàng tuần con phải đi vật lý trị liệu (VLTL), mỗi lần như vậy con rất đau, về tới nhà là chóng mặt, buồn nôn, được 1 thời gian mà bệnh vẫn không giảm. Rồi 1 lần đi VLTL, bác sỹ nói hết lần này nữa mà không thấy hiệu quả thì không làm nữa và nói bệnh của con chắc không thể hết. Mỗi lần làm VLTL con rất mệt, nhưng lần này con nói bác sỹ làm thêm 1 lần nữa, trong lúc làm con cầu nguyện xin Chúa thương xót con. Lúc con về nhà, bình thường con mệt

phải nằm cả ngày, nhưng lần này sau khi nằm khoảng 20 phút, tự nhiên con không thấy mệt nữa, mà thấy khỏe như chưa từng bị bệnh. Sau ngày hôm đó, con không thấy đau, cũng không cần đi VLTL nữa. Con đi lại, làm mọi việc bình thường.

Ôn thứ hai là tháng 3/2019, trước khi con về VN, con bị đau đến nổi xỉu, phải vào bệnh viện cấp cứu. Các bác sỹ khám, cho thử máu nghi là nhiễm trùng tuyến tụy. Buổi tối 1 bác sỹ phẫu thuật và bác sỹ trưởng khám lại, không cho con về, nói con có vấn đề về máu, phải ở lại theo dõi và khẳng định là con không thể đi Việt Nam được. Suốt đêm con cầu xin Chúa cho con khỏi bệnh để dẫn con cháu về Việt Nam đến Giáo điểm tin mừng Lòng Chúa Thương Xót. Đến 5h sáng hôm sau bác sỹ cho con đi chụp MRI bụng và đầu, đến 8h sáng bác sỹ trưởng nói con không sao, chỉ là một cơn đau bụng bình thường, do sức yếu nên xỉu và có thể đi VN.

Ôn thứ ba là Chúa lại tiếp tục thử thách con một lần nữa. Con bị đau mắt nhưng cứ tưởng là bị đau bình thường, con đi khám ở phòng mạch thì bác sỹ nói mắt con bị nặng lắm, phải chuyển đi bệnh viện mắt thành phố liền. Lúc vào bệnh viện mắt, bác sỹ khám nói dây nhìn ở đằng sau mắt con đã bị đứt, nếu vào trễ thêm nữa thì rất nguy hiểm, có khả năng sẽ không nhìn thấy được nữa. Lúc đó con rất sợ và cầu xin Chúa. Con nằm đợi tới chiều và vào mổ. Nhờ ơn Chúa ca mổ thành công và tới bây giờ mắt con đã thấy được khoảng 70%.

Con tạ ơn Chúa.

*Matta Từ Thị Hào
ttanya86@hotmail.com*

Norway (Nauy) Con là Phương Nguyễn, đang sống ở Nauy. Con là người ngoại đạo, nhưng thật sự trong lòng con cảm thấy con giống như người có đạo, vì cảm nhận của con được diễn ra hàng ngày.

Cha biết tại sao con nói vậy không? Vì điều đầu tiên của chúng con mỗi buổi sáng, trước khi đi làm, là nghe bài giảng của cha. Và điều đầu tiên trước khi chúng con trở về nhà sau mỗi

ngày làm việc nơi trường học và công ty với biết bao stress và mệt mỏi là chúng con xem bài giảng của cha. Khi đó chúng con thật sự cảm thấy thoải mái và nhẹ nhàng trong lòng với lời Chúa qua lời giảng của cha.

Những ngày cuối tuần của chúng con không giống những người ở Nauy. Chúng con làm những điều đơn giản, nhưng đối với chúng con là điều tuyệt vời và hạnh phúc. Đó là chúng con xem những bài giảng của cha, xem đi xem lại một cách say sưa. Tuyệt vời lắm phải không cha?

Con tạ ơn Chúa và cảm ơn cha đã biến đổi suy nghĩ và cách sống của chúng con.

*Phuong nguyên và Thiên Nguyen
phuongaithi@yahoo.no*

France (Pháp) Con tên là Maria Nguyễn Thị Lý, 74 tuổi, sinh trong một gia đình 9 anh em, xưa sống tại Campuchia (Cambodia) và con sang sống tại Paris hồi năm 1968.

Qua lời kể của rất nhiều người Việt ở Paris, nhấn mạnh về Lòng Thương Xót Chúa, nhất là lòng tin tưởng của 2 em con:

- Gia đình em trai thứ 10 Nguyễn Hiếu Lê ở Pháp, về Saigon năm 2018, đến Giáo Điểm Tin Mừng để tạ ơn Lòng Thương Xót Chúa có sự hiện diện của cha.

- Em gái thứ 8 là Maria Nguyễn Thị Thảo ở Mỹ (Harrisburg USA) có liên lạc với cha bằng email tháng 5/2019 và cha có trả lời cho em Thảo. Ngay sau đó em biên thư để cảm ơn cha là đã nhận được tất cả ơn của Lòng Thương Xót Chúa.

Hôm nay, tới phần con xin cha và cộng đoàn đồng hành giúp lời cầu nguyện cho một người bạn thân của con là linh mục Peter PACIOREK, 63 tuổi, bị mổ 2 con mắt, đang trong thời gian điều trị. Xin Chúa ban cho cha Peter PACIOREK được mau chóng bình phục. Con chắc chắn chỉ có cách duy nhất là trông cậy vào Chúa Thương Xót mà thôi.

*Maria Nguyễn Thị Lý
thi_ly_nguyen@yahoo.fr*

Denmark (Đan Mạch) Con tên là Rosa Liên, năm nay được 71 tuổi, hiện cư ngụ tại Đan Mạch, Bắc Âu. Con viết thư này để làm chứng về những ơn mà con tin chắc là con đã nhận được nhờ Lòng Thương Xót của Chúa.

Con bị bệnh nhức đầu, liên tục từ sau 12 tháng đến định cư tại vương quốc Đan Mạch vào năm 1975. Nhiều lúc đầu con đau nhức như búa bổ. Con đã được nhiều bác sĩ thuộc đủ phân ngành y khoa ở nước này chẩn đoán và chữa trị, kể cả các bác sĩ phân tâm trị liệu học; trải qua nhiều cuộc chụp hình và thử nghiệm các bộ phận nội tạng liên hệ, và không ngừng dùng nhiều loại thuốc đau nhức. Vài ba lần về Việt Nam, con cũng đến xin chữa trị ở các bệnh viện có thể giá nhưng tất cả đều vô hiệu, bệnh tình không thuyên giảm

Nhân chuyến về Việt Nam năm 2017, con đã đến Giáo Điểm Tin Mừng ở Nhà Bè để cầu nguyện, hy vọng được Chúa và Đức Mẹ ban ơn.

Trong lần trở lại Việt Nam, thứ ba ngày 02 tháng 04 năm 2019, con lại đến Giáo Điểm Tin Mừng. Vừa tới nơi, trông thấy một rừng người, con hơi bối rối, nhưng hết lòng tín thác vào Lòng Thương Xót của Chúa. Nửa giờ sau con cảm thấy thật sự mãn nguyện, khi được cha cầu nguyện cho con.

Cuộc hành hương lần này tại Giáo điểm Tin Mừng con ra về trong hân hoan, vì thân thể của con đã được Chúa đụng chạm tới.

Tuần lễ thứ nhất tháng 4 năm 2019 con trở lại Đan Mạch với một niềm vui khôn tả vì biết rõ con đã được chữa lành. Chúa đã đẩy căn bệnh gây nhức nhối mà con phải chịu suốt hơn 40 năm qua ra khỏi đầu của con. Hiện nay, con cảm thấy đầu con nhẹ hẳn.

Từ năm 2016, bàn tay phải của con, khi nắm lại, thì ngón giữa nằm ngủ luôn, không tự động mở ra như các ngón khác, con phải nhờ đến tay trái để nâng lên. Ban đêm, lúc nằm ngủ, ngón tay giữa ấy rất đau, còn kéo theo cánh tay phải cho đến vai nhức nhối theo. Bác sĩ chuyên khoa chỉnh hình khám nghiệm chính

thuốc, đồng thời cho thuốc uống; thuyên giảm được vài tuần, rồi lại trở về trạng thái đau như lúc ban đầu.

Tháng 4 năm 2019, trở lại Việt Nam, con tìm đến bệnh viện đa khoa Đồng Nai xin chẩn bệnh và chữa trị. Bác sĩ ở đây nói là tay của con phải mổ mới khỏi. Con giữ thính lặng và nâng tâm hồn lên cầu khẩn với Chúa.

Gia đình con có thói quen lần chuỗi Lòng Thương Xót mỗi ngày. Chuẩn bị cho Đại Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót vào ngày 28 tháng 4 năm 2019, chúng con xưng tội và làm tuần cửu nhật từ Thứ Sáu Tuần Thánh và sốt sáng tham dự Đại Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót. Ngay sau thánh lễ, con về nhà và phát hiện ra rằng bàn tay của con đã hoạt động bình thường cho tới nay, như thế là con được chữa lành rồi.

Lòng Chúa Thương Xót thật là tuyệt vời.

Rosa Liên - Đan Mạch

Belgium (Bi) Con là Sr.Marie de la Trinité hiện đang tu dòng kín ở Bỉ đã hơn 20 năm, năm nay con 47 tuổi.

Hôm 24 tháng 3-2019 khi biết được Giáo Điểm Tin Mừng qua một linh mục, con có viết thư xin cha và cộng đoàn cầu nguyện. Từ khi biết GĐTM và nghe cha giảng, cộng đoàn Dòng Kín ở Bỉ chúng con tín thác vào Chúa hơn nhiều. Riêng con cảm thấy tâm hồn bằng an và dễ tập trung hơn. Cách đây vài năm con rất khó tập trung, nên con gặp nhiều khó khăn trong đời sống thiêng liêng.

Con ước ao gia đình con có cái máy các bài giảng của cha để em con và gia đình có thể nghe, để được chữa lành cả hồn lẫn xác. Con thấy máy này tiện sử dụng hơn là mở YouTube.

Hiện nay cộng đoàn chúng con hoàn toàn là người Việt Nam nên vào giờ cơm chúng con nghe cha giảng trong máy thay cho người đọc sách. Chúng con vui khi nghe cha giảng. Cha giảng đơn sơ dễ nhớ và dễ đem ra thực hành. Nơi phương xa, chúng con hết lòng ủng hộ cha bằng lời cầu nguyện của chúng con.

Xin cha cầu nguyện cho gia đình con, cho con, để con an tâm sống cuộc đời dâng hiến. Con khao khát làm chứng cho Chúa và cho mọi người biết có Chúa và yêu Chúa trong thế giới quá tục hóa, đặc biệt là ở Âu Châu.

Xin Chúa chúc lành cho cha và tất cả những người Chúa gửi đến cho cha.

Sr. Maria H.
nmh949@gmail.com

Korea (Hàn Quốc) Con là Maria Hà, Lòng Thương Xót Chúa đã sống trong con. Từ tháng 4 năm 2017, nghe trên YouTube những bài giảng của cha về Lòng Chúa Thương Xót, con bắt đầu được biến đổi. Con nghe nhạc đạo thay vì nhạc trẻ; coi phim các thánh từ Cựu Ước đến Tân Ước thay vì phim Hàn Quốc, phim hành động Mỹ. Con bắt đầu đi lễ ngày thường thay vì chỉ đi lễ Chúa Nhật.

Con biết sống chậm lại, thay vì đua đòi chạy theo thời đại. Con bắt đầu mua những món quà là tràng chuỗi tặng người khác thay vì những món quà mắc tiền khác. Con bắt đầu lần chuỗi Lòng Thương Xót và chuỗi Mân Côi mỗi ngày thay vì ngồi lê đôi mách với người khác. Con bắt đầu để ý đến những người gặp khó khăn thay vì đi kết bạn với những người giàu có chức tước.

Con nghe hết cuốn "*Nhật Ký Lòng Thương Xót Chúa Nơi Linh Hồn Tôi của Thánh Nữ Faustina*". Con đọc gần hết cuốn nhật ký và mỗi tối nghe lại nữa. Con không được ơn chữa lành bệnh, không ngã ngựa như thánh Phaolô mới nhận ra Chúa, nhưng tất cả những điều trên cũng đủ chứng minh cho người khác biết rằng nhờ Lòng Thương Xót của Chúa mà con mới được như vậy.

Xin Chúa cho cha luôn vững bước trên con đường sống nghèo, thương người, không xét đoán, cảm ơn những người nói xấu mình, yêu thích sự si nhục, và yêu Chúa trong mọi hoàn cảnh của đời sống.

hanguyen.korean@gmail.com

USA (Mỹ) Con tên là **Maria Faustina Raina Huỳnh**, hiện sống ở thành phố San Francisco, miền Bắc California, Hoa kỳ.

Con nhận được rất nhiều ân sủng của Chúa, nhưng con xin làm chứng 2 ơn lớn nhất trong tháng 3 năm 2019 này:

Em gái con tên Nguyệt Huỳnh, hiện làm y tá cho bệnh viện ở gần San Francisco, một bệnh viện chuyên điều trị bệnh tiểu đường, sạn thận. Trong quá trình làm việc, Nguyệt bị tai nạn lao động, cánh tay phải bị đau không thể làm việc, nhấc lên nhấc xuống rất đau đớn, bệnh viện cho nghỉ một tháng để điều trị cánh tay. Nguyệt đi khám và chữa trị 1 tháng nhưng không hết.

Chúng con đến Giáo Điểm Tin Mừng vào ngày 13 tháng 3 năm 2019. Cảm giác bồi hồi xúc động náo nức khi từ Hoa kỳ về Việt Nam để đến Giáo Điểm Tin Mừng nơi vùng đất có Chúa hiển linh không làm sao diễn tả được. Chúng con rất đỗi ngạc nhiên vì thấy trên YouTube thế nào thì cảnh tượng thật đang diễn ra trước mắt như thế. Người người đứng xếp hàng trình tự để được cha đặt tay, trong đó 2 chị em con cũng đứng sắp hàng chờ đến phiên mình. Những lời kinh, câu ca thấm vào hồn con. Nước mắt con cứ tuôn trào, không biết tại sao cứ khóc và cứ khóc. Một cảm giác lạ lùng không thể nào diễn đạt được. Em gái con sau khi được cha đặt tay, cánh tay không còn đau nữa. Hai ngày sau cũng thế, và giờ đây cánh tay em con đã khỏi hoàn toàn rồi.

Ơn thứ hai là em dâu con ở Việt Nam bị 2 con mắt mờ dần không thấy đường. Bác sĩ hẹn một tháng sau sẽ mổ hai con mắt. Con cho em khâu chuỗi, sách Tâm Thư Lòng Nhân Hậu của cha, móc khóa lòng thương xót, nói em nghe cha giảng trên YouTube và cầu nguyện mỗi ngày. Bây giờ đôi mắt của em đã sáng trở lại, không cần đi bệnh viện mổ mắt nữa.

Tạ ơn Chúa đã ban ơn chữa lành cho 2 em của con. Con dâng hết tâm hồn thể xác, quá khứ, hiện tại và tương lai của con, cả gia đình con cho Chúa.

*Maria Faustina Raina Huỳnh
rainahuynh@gmail.com*

**Tâm tình của đứa con thơ*

Lòng dân thì “chín người mười ý”, làm sao mà chiều cho xuê, ý là chưa kể nhiều khi sống “như lòng dân mong đợi” thì lại “không như lòng Chúa ước mong”! Tuy nhiên, con vẫn nghĩ rằng, nếu người Linh Mục cứ nỗ

lực mỗi ngày miệt mài sống “như lòng Chúa ước mong” thì tự nhiên các ngài cũng sẽ sống “như lòng dân mong đợi”.

Các ngài hãy cứ lo sống đẹp lòng Chúa, còn lại để Chúa lo cho. Vì thế, suy tư và thao thức về hình ảnh vị Linh Mục mà lòng dân mong đợi cũng là điều hữu ích. Nhưng đâu là những điều người giáo dân chúng con mong ước nơi một vị Linh Mục? Mang lấy tâm tình của một người giáo dân, con bạo dạn viết một lá thư cho vị Linh Mục.

Xin hãy dạy chúng con ý thức về sự linh thánh của Phụng vụ: Giữa một thế giới tục hóa như hôm nay vốn thiếu nhạy bén với những thực tại thiêng liêng, xin cha hãy dạy chúng con ý thức về sự linh thánh của các Mầu Nhiệm Thánh trong Phụng vụ. Linh mục hãy trở nên gương sáng cho chúng con về sự thành kính sâu xa phải có đối với Bí tích Thánh Thể. Cúi mình sâu trước Thánh Thể, tôn kính bái thờ Chúa sau khi truyền phép, tôn trọng sự thánh thiêng của tòa cáo giải, cung kính đọc các bản văn Lời Chúa... tất cả những điều đó luôn là những bài giảng hùng hồn cho người giáo dân chúng con. Chúng con biết đôi khi sự quen thuộc rất dễ dẫn đến nhàm chán, nhưng chúng con đến nhà thờ để sống Đức tin, và sự linh thánh trong Phụng Vụ cha cử hành sẽ giúp chúng con rất xúc động.

Xin hãy dạy chúng con khao khát Lời Chúa bằng bài giảng được đầu tư kỹ càng, súc tích, ngắn gọn và tâm tình của cha. Những bài giảng không nhất thiết phải có những kiến thức đậm chất hàn lâm hay chỉ là những câu chuyện duyên duyên dài dòng, nhưng là chính kinh nghiệm sống đức tin của cha. Chúng con đến nhà thờ để tìm kiếm sự bình an mà thế gian không thể ban tặng, để nhìn lại cuộc sống mình và để sống, để tuyên xưng đức tin của mình, xin cha hãy giúp chúng con tìm thấy ý nghĩa của đời sống đức tin qua Lời Chúa và kinh nghiệm sống đức tin của cha. Chúng con sẽ dễ dàng nhận ra tấm lòng của cha trong bài giảng và thao thức nên thánh của cha, một người sống giữa đời mà không thuộc về đời, một cuộc đời dù có gặp nhiều khó khăn trắc trở nhưng vẫn dạy cho người thế biết khao khát những thực tại Nước Trời.

Xin cha hướng dẫn chúng con cách trở về với Chúa và sống tốt đẹp hơn. Dù cho lắm khi chúng con cũng khiến cha mất kiên nhẫn khi phải linh hướng và giải tội cho chúng con, nhưng chúng con xác tín rằng những khó nhọc ấy thật quý giá, nó sẽ là triều thiên vinh hiển Chúa đội trên đầu cha trên Nước Trời mai sau. Cha ạ, đã có nhiều người than phiền vì bị la rầy trong Tòa Giải Tội, và có những người bỏ đạo hẳn vì một vài lời la rầy trong lúc mệt mỏi của một vài vị Linh Mục đây đó. Những điều như vậy thật là buồn và không phải là chưa từng xảy ra, xin cha hãy trở nên hình ảnh lòng thương xót và sự kiên nhẫn của Thiên Chúa cho trần gian, như chính cha đã cảm nghiệm trong cuộc sống riêng tư của mình.

Xin hãy là người cha của chúng con. Chúng con thật cảm kích khi thấy một Linh mục tốt lành, thánh thiện, thương yêu giáo dân và ân cần khi tiếp đón và giúp đỡ chúng con khi chúng con cần đến sự hướng dẫn của cha. Xin hãy dịu dàng, ôn tồn nhưng cũng thẳng thắn dạy dỗ và sửa sai chúng con. Thật là diễm phúc cho chúng con khi có được những người cha hiền lành, khiêm tốn nhưng cũng cương trực như thế, khác xa kiểu cách của biết bao công chức thích

quát nạt hay hành sách người khác ngoài đời hay cũng sẵn sàng xum xoe nịnh nọt những ai có thể trục lợi.

Xin hãy là gương sáng cho chúng con về nhân bản, về cách đối nhân xử thế, về cách sống làm người. Đó đây có những vị Linh mục bị người giáo dân than phiền, kể cả trên mạng xã hội vì ăn nói bỗ bã, phàm tục, xưng hô thiếu mô phạm, nói năng như hàng cá hàng tôm... Thừa cha, chúng con thật đau lòng khi thấy những điều đó. Chúng con biết rằng cái khó của người đi tu là ở chỗ làm sao “hòa đồng mà không hòa tan, sống thế nào mà vẫn giữ gìn tư cách của đời tu”, rất đơn sơ nhưng không tầm thường, rất bình dân nhưng không sa lầy. Chúng con mong ước các cha vừa thuộc về Thiên Chúa vừa không xa lạ với con người, vừa hòa nhịp với xã hội mà vẫn trung thành với đức tin.

Xin hãy là mẫu gương sống tiết độ và thánh thiện để chúng con noi theo, trong cách ăn uống, cách sống, cách nói năng... Chúng con thật hạnh phúc vì có những tấm gương sáng như thế ở giữa cõi đời này vốn dĩ còn nhiều lọc lừa, bon chen, vụ lợi và giả dối. Nếu cha không dạy chúng con, thì ai sẽ là người dạy chúng con những điều này đây? Là hình ảnh của Chúa Giêsu Cứu Thế trên trần gian, có lẽ kết cục cuộc đời cha cũng chẳng gì khác hơn là phải đi vào cuộc Thương Khó, vác Thánh Giá rồi chịu đóng đinh, chết với Thầy và như Thầy Chí Thánh, trước khi tiến vào vinh quang Phục Sinh.

Chúng con cầu nguyện cho cha mỗi ngày, để cha trở nên hình ảnh sống động của Chúa Kitô, vị Linh Mục thượng phẩm đời đời, và của những vị Linh mục thánh thiện đã được Giáo Hội tôn vinh trên bàn thờ. Ước mong sao cha trở thành Linh mục “như lòng Chúa ước mong và lòng dân mong đợi”.

Con Chiên Nhỏ
Long Xuyên mùa nước nổi

**Phụng vụ tháng 9/2019 (Suy tôn Thánh Giá)*

THẬP GIÁ - CHƯỞNG NGẠI

“Trong khi người Do thái đòi hỏi những điềm thiêng dấu lạ, còn người Hy Lạp tìm kiếm lẽ khôn ngoan, thì chúng tôi lại rao giảng một Đấng Kitô chịu đóng đinh, điều mà người Do Thái coi là ô nhục không thể chấp nhận, và dân ngoại cho là điên rồ...” (1Cr 1,22-23)

Đôi Giòng Lịch Sử

Lòng yêu mến và tôn kính Thánh Giá đã có từ lâu trong Kitô Giáo. Người Kitô hữu có thói quen làm dấu Thánh Giá trên người và vật như dấu chỉ sự chúc lành. Giáo Phụ Tertuliano cho biết : *“Bất kỳ làm một việc gì có ý nghĩa, người Kitô hữu đều làm dấu Thánh Giá.”* Trong Giáo Hội Chính Thống Giáo, việc làm dấu Thánh Giá được thực hiện bằng bàn tay phải với ba ngón tay: ngón trỏ, ngón chỉ và ngón giữa chụm lại, diễn tả niềm tin vào Ba Ngôi Thiên Chúa; còn hai ngón đeo nhẫn và ngón út thì sát vào nhau, để chỉ sự kết hợp của thiên tính và nhân tính của Chúa Giêsu. Tuy nhiên, ngày lễ dành để tôn vinh Thánh Giá mới có từ thế kỷ thứ 4.

Vào năm 326, sau khi tìm được di tích Thánh Giá, thánh Héléne, mẹ của Hoàng Đế Constantin, đã cho xây cất hai đền thờ, một tại Mộ Thánh ở Thánh Địa và một tại núi Calvario. Lễ khánh thành và cung hiến hai đền thờ này được tổ chức trọng thể vào hai ngày 13 và 14 tháng 9 tại Giêrusalem.

Vào thế kỷ thứ 6, Khosroès I (531-579) là vua Ba Tư đánh thắng quân của đế quốc Roma ở Phương Đông. Quân Ba Tư

chiếm đóng, tàn phá Thánh Địa, và cướp đi cây Thánh Giá thực ở Giêrusalem.

Heraclius (575-641) là con của tổng trấn thành Carthage, là vị tướng tài giỏi mới 35 tuổi. Ngày 3-10-610, vị tướng trẻ này lật đổ bạo chúa Phocas, nắm quyền ở Constantinopoli, lên làm hoàng đế Byzantin, lấy hiệu là Heraclius I (610-641).

Ngày 12-12-627, vua Heraclius đã anh dũng điều khiển trận đánh rượt đuổi vua Khosroès I đến Ctésiphon. Tại đây, con trai của Khosroès là Siroes Shirva đã giết cha và giao nộp Thánh Giá thực lại cho vua Heraclius I.

Năm 629, Thánh Giá được kiệu về Constantino, rồi từ đó rước về Giêrusalem giữa muôn tiếng reo mừng của thần dân trong ánh đuốc sáng ngời và những cành Olive thơm ngát. Vua Héraclius muốn đích thân vác thánh giá thật vào đền thờ để tạ ơn Chúa. Ông mặc vương phục và đội mũ hoàng đế. Nhưng khi vác Thánh Giá lên vai, ông thấy quá nặng, không thể bước tiếp được nữa khiến toàn dân kinh ngạc, lo âu. Đức Zacharias, Giáo Chủ Giêrusalem, liền nói với vua: *“Xin hoàng đế thận trọng vì với mũ miện và y phục vương quyền mà ngài đang mặc, ngài không hợp để vác Thập Giá giống như thân phận khó nghèo, khiêm tốn của Chúa Giêsu Kitô.”*

Nghे lời Đức Giáo Chủ, nhà vua bỏ hết mũ miện, thay bộ áo sang trọng bằng một bộ đồ rách rưới nghèo nàn... Tức thì cây Thánh Giá trở nên nhẹ nhàng. Heraclius I vác Thánh Giá gõ vào đền thờ. Để tỏ quyền năng, với gỗ Thánh Giá, Chúa đã làm nhiều phép lạ trong ngày hôm ấy.

Tại Giêrusalem, Đức Giám Mục đã cử hành trọng thể lễ Suy Tôn Thánh Giá ngày 14 tháng 9 năm 629, sau này trở thành Lễ Suy Tôn Thánh Giá mừng kính vào ngày 14 tháng 9 hàng năm.

Đức Giáo Hoàng Gregorio (590-604) đưa vào Phụng Vụ Roma nghi lễ tôn kính Thánh Giá trong ngày Thứ Sáu Tuần Thánh. Chính yếu là việc biểu dương **“Gỗ thập giá”**, với lời kêu mời long trọng : *“Đây là gỗ Thánh Giá, nơi treo Đấng cứu độ*

trần gian” Mọi người cùng đáp lại : “Chúng ta hãy đến thờ lạy”.

Trong thư Galat 5,11, Thánh Phaolô viết: *“Thưa anh em, giả như tôi còn rao giảng phép cắt bì, thì tại sao tôi lại vẫn bị ngược đãi? Như thế, thập giá đâu còn là chướng ngại nữa!”*. Khi thánh Phaolô viết những lời này, ngài đã từng bị công kích. Sứ điệp của ngài đang bị chỉ trích. Thánh Phaolô lý luận rằng sự chỉ trích có thể xảy ra. Ngài không rao giảng Tin Mừng về những điều chúng ta cần phải làm để được ơn cứu độ. Thay vào đó, ngài rao giảng rằng chúng ta chỉ có thể được cứu độ thông qua thập giá của Đức Kitô mà thôi. Phaolô nói là thế gian cho rằng sứ điệp này thật chướng ngại. Tại sao thế gian lại cho rằng sứ điệp này là chướng ngại ?

Thập Giá Là Chướng Ngại Chính Vì Tính Chất Dã Man Của Việc Đóng Đinh

Tại Florida, bà Judy Buenoano, 54 tuổi, được biết đến như là Góa Phụ Đen, bị hành quyết. Bà bị kết tội giết chồng và con trai vì số tiền bảo hiểm. Trên đài CNN, cuộc hành quyết bà Judy Buenoano được mô tả bằng những chi tiết

sinh động. Đầu bà được cạo nhẵn và chân trái của bà được cạo từ đầu gối đến mắt cá chân để có thể gắn điện cực. Đầu bà được bôi dầu mỡ để hoạt động như một chất dẫn điện. Khi bà được đưa vào phòng và bị trói vào ghế dựa, lệnh được ban hành, và dòng điện 2300 volts, 9.5 ampe truyền vào cơ thể bà trong vòng 8 giây. Một nhân chứng nói rằng khi dòng điện truyền vào cơ thể bà, thì “bà ấy nắm chặt những ngón tay của mình, và cơ thể bà phần nào lao đảo khi dòng điện gây choáng váng đánh trúng vào bà. Một làn khói trắng phát xuất từ mắt cá chân bên phải của bà”.

Cuộc hành quyết người Góa Phụ Đen bị hoãn lại, vì tòa án tranh luận về một vụ kiện cho rằng hình thức chết này là cách trừng phạt tàn nhẫn vô nhân đạo.

Một năm trước, Pedro Medino đã bị xử tử bằng điện với cùng trạng thái này. Khi ông ta bị xử tử bằng điện, có những ngọn lửa màu cam và xanh dương dài tới 30 phân bắn ra từ phía bên phải đầu ông ta, và bay qua bay lại từ 6 đến 10 giây, tỏa khói đầy căn phòng hành quyết.

Việc hành quyết này gây sốc đối với chúng ta vì tính cách thô bạo của nó. Ta cảm thấy khiếp sợ. Thật là một điều kinh khủng. Trái lại, thập giá Đức Kitô nghe rất quen thuộc đối với chúng ta, đến nỗi chúng ta có nguy cơ thực sự quên rằng thập giá này thật dễ sợ đến thế nào, khủng khiếp đến thế nào, chướng ngại đến thế nào. Chúng ta vẫn làm những cây thập giá bằng vàng như là đồ trang trí. Chúng ta đeo thánh giá như là nữ trang. Có lẽ chúng ta nên đeo một hình vẽ trên huy hiệu, như một cái ghế điện thu nhỏ, hoặc một chiếc thông lọng của người bị treo cổ – vì đó chính là biểu tượng – của một cuộc hành quyết thật đáng xấu hổ. Không giống như cái ghế điện, việc đóng đinh vào thập giá là một trong những cách thức tra tấn tinh tế nhất mà con người đã từng nghĩ ra. Đó là cách trừng phạt dành cho loại tội phạm tồi tệ nhất. Nạn nhân hoàn toàn bị mất phẩm giá trong nỗi xấu hổ trần trụi ô nhục. Đó là một điều thật chướng ngại!

Thập giá Đức Kitô là một sự xỉ nhục khủng khiếp. Đấng Messia của Thiên Chúa phải mang lấy một sự xỉ nhục như vậy là điều không thể chấp nhận nổi. Đối với một số người, việc giảng dạy như vậy dường như mang tính cách báng bổ. Không bao giờ được để cho Đấng Messia phải chịu đựng nỗi đau khổ và bất xứng đến thế. Thiên Chúa sẽ không bao giờ cho phép điều đó xảy ra. Người chống lại bất cứ điều gì đưa đến nỗi đau khổ. Chắc hẳn Đấng Toàn Năng sẽ ngăn chặn những điều ấy, trước khi chúng có thể được thực hiện. Tất nhiên trừ phi đây chính là điều mà Chúa Cha đã dành cho Chúa Con.

Thập Giá Là Chướng Ngại Vì Thập Giá Cho Ta Thấy Rõ Con Người Thật Của Mình

Nguyên nhân thứ hai khiến thập giá là chướng ngại vì chúng ta không muốn nhận rằng chính tội lỗi đã làm cho cái chết của Đức Kitô trở nên cần thiết. Chúng ta chỉ muốn nghe nói đến sự tốt lành của con người. Chúng ta muốn nói

về tiềm năng lớn lao chưa khai thác của mình. Khi nghĩ rằng chính tội lỗi của chúng ta chịu trách nhiệm về nỗi đau khổ của Đức Kitô, thì chúng ta lại ngoảnh mặt đi. Chúng ta không thể và sẽ không chịu đựng nỗi trách nhiệm đó. Đây là một cái nhìn về tình trạng tội lỗi riêng của mình, mà chúng ta không muốn thấy.

Kinh Thánh vẽ ra một bức tranh rõ rệt. Chúng ta đã nổi loạn chống lại chính Thiên Chúa. Sự nổi loạn này mang tính cách xúc phạm nặng nề đến chính Thiên Chúa, Đấng chí thánh. Chúng ta đáng phải chịu **“chiếc ghế điện”** của Thiên Chúa. Không có lời khẩn khoản nào trước Thiên Chúa. Chúng ta bị kết án, trừ phi chính Đấng Phán Xét can thiệp.

Chúng ta có thể lý luận, đổ lỗi, tìm cách chối tội! Tuy nhiên, Thiên Chúa vẫn không hề bị khuất phục. Thiên Chúa không chấp nhận tội lỗi. Tội lỗi thật khủng khiếp đối với Thiên Chúa, đến nỗi Người sẵn sàng để cho chính Con của Người chịu tra tấn, chịu hình phạt khổ giá ô nhục để giải thoát chúng ta khỏi tội lỗi đó.

Bất cứ khi nào chúng ta làm theo ý riêng mình thay vì ý của Thiên Chúa, thì chúng ta phạm tội. Bất cứ khi nào chúng ta thỏa hiệp với sự dữ, với điều sai trái, thì chúng ta phạm tội. Bất cứ khi nào ta ganh ghét, ghen tỵ, phê bình chỉ trích, đổ vạ cáo gian, tìm mọi cách trù dập người khác, hạ giá người khác, thì chúng ta phạm tội. Bất cứ khi nào chúng ta chỉ ngón tay xương

xấu vào một người khác để kết án, thay vì thương xót, thì chúng ta phạm tội...

Rõ ràng bản danh sách này còn dài dài. Tuy nhiên, chúng ta thường tự bào chữa rằng: “*Ồ! Thì tất cả mọi người đều làm những điều đó mà. Có sao đâu?*” Không ! Không phải thế ! Đây chính là những tội lỗi đã gây ra cái chết khủng khiếp cho Đức Kitô. Đây là những tội lỗi đã giết chết Đức Kitô! Bạo lực đã trở thành quá quen thuộc, đến nỗi chúng ta đang trở nên tê liệt đối với nó. Bạo lực nơi học đường, trong gia đình, ngoài đường phố, chỉ một xích mích nhỏ, va quệt nhẹ, cũng có thể gây án mạng dễ dàng! Sự vô luân lan tràn khắp nơi, đến nỗi hầu như chúng ta không nhận ra. Và tội lỗi là một phần rất lớn trong những việc chúng ta làm và trong con người của chúng ta, đến nỗi hiếm khi chúng ta nhìn lại nó. Nhưng chính những tội lỗi mà chúng ta vẫn coi thường, lại là những tội lỗi mà Đức Giêsu đã chịu treo trên thập giá để cứu độ chúng ta.

Người ta nhận thấy thập giá là chướng ngại, vì thập giá cho họ nhìn thấy một bức tranh rất thật về bản thân họ, về con người thật của họ mà họ không muốn thấy.

Đó chính là nguyên nhân khiến thập giá mang tính cách chướng ngại đối với bản chất tự hào của con người. Vì điều này tuyên bố rằng cách thức duy nhất để được ơn cứu độ là hoàn toàn phó thác cho lòng thương xót của Thiên Chúa. **“Lạy Chúa Giêsu, con tín thác vào Chúa!”**

Thay Lời Kết

Cùng nhau nhìn lên Thánh Giá Chúa và đọc lại "**Nhật Ký Lòng Thương Xót Chúa Nơi Linh Hồn Tôi**" của Thánh Nữ Faustina, để thấy được Lòng Thương Xót Chúa dành cho những người tội lỗi như thế nào, và để thấy Thập Giá không còn là một chướng ngại nữa nhưng là biểu tượng của lòng thương xót:

- "Khi một linh hồn nhìn thấy và nhận ra gánh nặng tội lỗi của họ, khi cả một vực thẳm khốn nạn mà họ đã tự mình lao xuống hiện ra trước mắt, họ cũng đừng thất vọng, nhưng hãy tín thác gieo mình vào vòng tay đầy lân ái của Cha như một đứa trẻ trong tay mẹ hiền. Các linh hồn ấy được quyền ưu tiên đối với Trái Tim lân tuất của Cha. Họ được ưu tiên đến với Lòng Thương Xót của Cha.

Con hãy cho họ biết rằng chưa từng có một linh hồn nào kêu cầu Lòng Thương Xót của Cha mà phải thất vọng hay bẽ bàng. Cha vui sướng thỏa thuê nơi một linh hồn đặt trót niềm tín thác vào lòng nhân lành của Cha." (NK, 1541)

"Cha đã mở rộng Trái Tim Cha như một nguồn mạch xót thương sống động. Các linh hồn hãy kín múc sức sống từ nguồn mạch ấy. Họ hãy đến với biển cả xót thương ấy với niềm tín thác mạnh mẽ. Các tội nhân sẽ được nên công chính, và những người công chính sẽ được vững vàng trong hàng lãnh. Bất cứ ai đặt trọn niềm tín thác vào Lòng Thương Xót Cha sẽ được tràn ngập niềm an bình thánh thiện của Cha trong giờ lâm tử." (NK, 1520)

"Hỡi ái nữ của Cha, con đừng chán ngại loan truyền Lòng Thương Xót của Cha. Như vậy, con sẽ làm giảm khát Trái Tim hằng bùng cháy ngọn lửa thương xót các tội nhân của Cha.

Con hãy nói cho các linh mục của Cha rằng các tội nhân cứng lòng cũng sẽ hối cải khi nghe rao giảng về Lòng Thương Xót của Cha. Và linh mục nào rao giảng về Lòng Thương Xót của Cha sẽ được ân thưởng một thần lực kỳ diệu; Cha sẽ xức dầu những lời của các ngài và đánh động tâm hồn những ai nghe lời các ngài rao giảng." (NK, 1521)

Lm. Trần Đình Long
2h chiều - giờ châu Thánh Thể
GĐTM

*Chứng Nhân LCTX tại Việt Nam

KHAO KHÁT NƯỚC TRỜI

Giáo Phận Hà Nội

Tên con là Maria Hương, 33 tuổi, thuộc giáo phận Hà Nội. Chồng con là Phanxico Dũng, 40 tuổi. Gia đình con nhận được nhiều ơn từ Lòng Thương Xót Chúa.

Thứ nhất là ơn nhận biết Lòng Thương Xót Chúa. Mặc dù chúng con đều là đạo Công Giáo nhưng chỉ mang cái “mác” Công Giáo thôi. Đi lễ chỉ đi cho có lệ. Cuộc sống gia đình con lúc đó tệ lắm, chỉ cãi vã, gây lộn nhau suốt ngày, không khác gì “địa ngục trần gian”, mệt mỏi, chán nản, đã có lúc đến bên bờ vực thẳm của sự đổ vỡ.

Nhưng chính lúc đó con gặp được Chúa qua những bài giảng của cha trên YouTube. Con đã nghe mỗi ngày, rồi 2 vợ chồng con cùng nghe. Theo thời gian, chúng con đã hiểu nhiều hơn về Chúa, cảm nhận mãnh liệt tình yêu của Chúa. Chính tình yêu của Chúa đã biến đổi gia đình con 180 độ. Giờ chúng con hạnh phúc lắm vì gia đình con đã có được tình yêu của Chúa, bình an lắm. Chúng con cùng nhau đọc Kinh Mân Côi và chuỗi Lòng Thương Xót, cùng nhau mong chờ đến giờ để tham dự thánh lễ online mỗi ngày.

Đã hơn 3 năm, chúng con gặp sự khó trong công việc, gần như là bị khủng hoảng về kinh tế, muốn bỏ cũng không được, mà đi tiếp cũng không xong, rất mệt mỏi, chán nản. Lúc đó con chỉ biết chạy đến với Chúa và Mẹ. Mặc dù Chúa im lặng giữa những lúc khó khăn đó, nhưng con lại cảm nhận Chúa vẫn đang bên con rất gần. Bằng chứng là gia đình con rất bình an, vẫn tràn ngập tiếng cười, hàng ngày chuỗi kinh Lòng Thương Xót, chuỗi kinh Mân Côi vẫn vang lên trong gia đình con.

Maria Hương
<tranquangdung1979@gmail.com>

Giáo Phận Bùi Chu

Con tên là Maria Trần Thu Hằng, 32 tuổi. Chồng con tên Giuse Vũ Văn Thiện, 37 tuổi. Chúng con ở giáo xứ Sa Châu, giáo phận Bùi Chu.

Con đã đến Giáo Điểm Tin Mừng được 3 ngày. Ở đây con thấy yên bình, chẳng muốn về nữa. Mẹ chồng con và chồng con bị ung thư tuyến giáp. Con những nghĩ con đến đây để xin Chúa lòng thương xót ban cho mẹ chồng và chồng con được Chúa chữa lành bệnh tật, nhưng đến đây rồi con mới thấy cái con cần là xin Chúa ban cho con được ơn mạnh mẽ hơn trong đức tin, đức cậy, đức mến, để con vững bước thực hiện lòng thương xót Chúa và loan truyền Lòng Thương Xót Chúa đến mọi người.

Chồng con nói, đến đây anh ấy đã thấy được ơn của Chúa rồi. Anh không bi quan khi nghĩ đến bệnh tật nữa, mà phó thác hết mọi sự trong tay Chúa. Nếu Chúa muốn anh chịu đau khổ vì căn bệnh ung thư này để làm sáng danh Chúa thì anh sẵn sàng uống chén đắng Chúa trao. Con tạ ơn Chúa và ngợi khen Người.

Cũng đã một tuần ở bên Lòng Chúa Thương Xót tại Giáo Điểm Tin Mừng. Con hạnh phúc biết nhường nào. Sao thời gian trôi nhanh quá, đến rồi con không muốn về.

Tạ ơn Chúa đã ban cho con muôn vàn hồng ân mà từ trước giờ con không nhận ra. Chúa như người mẹ hiền luôn ở từ xa để dõi bước, che chở và bảo vệ con. Chúa đau với nỗi đau của chúng con, và vui mừng với niềm vui của chúng con. Vậy mà con lại hồ hững để Chúa cô đơn bấy lâu nay. Con xin lỗi Chúa, xin Người hãy ôm chặt con - một con người tội lỗi - tội lỗi trong lời nói, việc làm và nhất là trong tư tưởng.

Tạ ơn Chúa đã cho con nhận ra tình yêu Chúa vô biên vô tận, một tình yêu chiến thắng mọi thế lực ác thần. Đó chính là tình yêu của Lòng Thương Xót Chúa.

Con mong sẽ được đến Giáo Điểm nhiều lần nữa để ca tụng Lòng Thương Xót Chúa.

*Maria Trần Thị Thu Hằng
thuhangmngc@gmail.com*

Giáo Phận Hải Phòng

Con tên Maria Phạm Thị Duyệt (*duyenvinh75@gmail.com*), ở Giáo xứ Phú Tảo, Giáo Phận Hải Phòng. Con là một tân tòng.

Con xin làm chứng ơn Chúa chữa lành cho chị và em gái con (*là người bên lương*). Chị con bị u xơ cổ tử cung, bác sĩ bảo phải mổ không có thuốc chữa. Con đã mách chị cách cầu nguyện Lòng Chúa Thương Xót và nghe bài giảng của cha. Khi chị lên viện 108 khám, con hỏi bao giờ chị mổ, chị bảo Chúa mổ cho chị rồi. Ôi mừng quá cha ơi!

Em gái con làm kế toán ở vùng dân tộc Xín Mần Hà Giang, bị bệnh trầm cảm. Một số người còn bảo em con bị người xấu yểm ma gà. Trong hai năm trời, em con bị hết bệnh nọ đến bệnh kia, đi khắp các viện Bạch Mai, Việt Pháp cũng không khỏi, bệnh càng nặng hơn. Tháng 11/2018 con đưa em con vào Giáo Điểm Tin Mừng xin cha và cộng đoàn cầu nguyện. Em con đã được khỏi bệnh. Giờ đây em con rất tin yêu và tín thác vào Chúa. Ngày nào cũng đọc kinh cầu Lòng Thương Xót Chúa! Từ đó mẹ con cũng tin Chúa và thích nghe đài LTX, nhưng bố con thì chưa tin.

Cách đây nửa tháng, mẹ con bị đột quy, hôn mê sâu không biết gì, phải thở bằng máy và mở khí quản để thở, mãi mẹ con không tự thở được để ra viện. Và hôm nay con mừng rơi nước mắt khi nghe bố con nói con hãy gọi cho cha để cha cầu nguyện cho mẹ. Và bố con còn bảo con: con phải đứng ra giữa trời giang tay lên kêu cầu Chúa, để Chúa chữa lành cho mẹ. Rồi bố con thúc giục chị em con đọc kinh cầu nguyện cho mẹ con.

Con tạ ơn Chúa. Nhờ có cái đài và những bài giảng LTX mà giờ đây cả gia đình bên ngoài của con (*là người bên lương*) đều biết đến Chúa, có niềm tin vững vàng vào Chúa và Mẹ Maria.

Xin Chúa đổ tràn hồng ân và ban cho cha luôn mạnh khỏe, vững tay chèo lái con thuyền Lòng Thương Xót Chúa đi xa hơn, vững mạnh hơn để không một thế lực nào nhấn chìm được con thuyền Lòng Chúa Thương Xót!

Giáo Phận Mỹ Tho

Con là Maria Nguyễn Thị Ngọc Anh, 37 tuổi, ở Cần Giuộc Long An, thuộc Giáo Phận Mỹ Tho.

Con đã được biết đến Lòng Thương Xót Chúa từ khi con 20 tuổi. Lúc đó con đi nhà thờ Tây Ninh nhưng vẫn chưa hiểu biết gì, chỉ biết đi đọc kinh vì nghe nói là Chúa sẽ ban cho mình những gì mình cầu nguyện.

Sau khi học xong, con ra trường đi làm. Con là giáo viên dạy toán THCS. Rồi công việc nhiều, con không đi đọc kinh nữa.

Con lập gia đình sau nhiều năm không có con. Chồng con là người theo đạo nên đức tin chưa có, gặp con yếu đức tin nên cũng chẳng thể giới thiệu Chúa cho chồng con.

Ba năm sau, chúng con có con, nhưng chỉ được 3 tháng thì bị lưu cho đến nay chúng con vẫn chưa có lại.

Tháng 12 năm 2018 con được bà bên chồng dẫn qua Giáo Điểm Tin Mừng dự lễ. Kể từ đó, cứ rảnh là con lại chạy qua tham dự giờ cầu nguyện cũng như thánh lễ. Mặc dù vợ chồng con chưa có con như lòng mong ước, nhưng nhờ đến với Giáo Điểm Tin Mừng, qua những bài giảng của cha, mà giờ đây con cảm nhận được tình yêu và lòng thương xót của Chúa hơn. Chồng con là tân tòng nhưng ngưỡng mộ cha vì tính khiêm nhường và dám nói lên sự thật, sống thật, sống bác ái nên anh rất thích đi lễ để nghe cha giảng.

Con nói thật, trước khi biết đến Giáo Điểm Tin Mừng, con rất mê kiếm tiền. Con dành tất cả thời gian để dạy thêm để kiếm tiền, nhưng giờ con lại mong được cộng tác với các anh chị để làm bác ái hơn. Cũng may là chồng con vui vẻ ủng hộ khi con nói mong ước này. Nhưng con chỉ có thể bỏ dạy thêm ở nhà, còn công việc nơi cơ quan con chưa dám bỏ. Nếu được cha cho con tham gia những công việc nhỏ nhặt như nhặt rác, dọn rác hay phụ bất kỳ công việc gì trong khả năng con làm được.

*Maria Nguyễn Thị Ngọc Anh
nguyenthingocanh07@gmail.com*

Giáo Phận Đà Lạt

Con là Giuse Đỗ Hoàng Nguyên, 33 tuổi thuộc Giáo Xứ Tân Hóa, Hạt Bảo Lộc, Giáo Phận Đà Lạt.

Giữa năm 2014, con lên cơn đau đầu dữ dội, đi khám tại bệnh viện Chợ Rẫy thì phát hiện con bị u não, khối u đã có kích thước 5cm. Con đau đớn lắm, phải hóa trị và xạ trị theo phác đồ 38 tia.

Trong thời gian chữa bệnh, con đã nhờ ba mẹ và mọi người cầu nguyện Lòng Chúa Thương Xót để con có sức khỏe vượt qua căn bệnh. Bác sĩ cho biết có hóa trị và xạ trị con cũng chẳng sống được bao lâu, cho nên sau 4 lần xạ trị và hóa trị con đã bỏ cuộc. Con giấu gia đình về việc này. Thấy bệnh mình như vậy, con liền làm thủ tục hiến tạng tại BV Chợ Rẫy cho những ai đang cần. Số tiền gia đình hỗ trợ khám chữa bệnh, con dành tặng cho các bệnh nhân có hoàn cảnh khó khăn hơn con trong bệnh viện.

Trong thời gian đó con chỉ biết chạy đến cầu Chúa và Đức Mẹ cho con sức mạnh để vượt qua. Lạ lùng thay, suốt gần 2 năm con không cảm thấy đau đớn và rất bình an. Thấy vậy con cũng chẳng đi kiểm tra sức khỏe nữa.

Bỗng dung ngày 21/07/2016 con lên cơn đau dữ dội, gia đình bắt con đi chụp MRI. Kết quả không ngờ là khối u đã tự rụng biến mất. Lúc đó con khóc rất lớn và cảm tạ hồng ân Chúa, chỉ có Chúa mới làm được điều kì diệu này.

Nhưng con lại là con người yếu hèn, chẳng mấy chốc con lại quên Chúa. Con không đọc kinh sáng tối cầu nguyện cùng Chúa như mọi khi, thậm chí còn bỏ cả lễ Chúa Nhật. Trước mặt bạn bè, con ngại làm dấu Thánh Giá, chẳng đoái hoài gì đến Chúa.

Một ngày đẹp trời, con lên cơn mệt, đi khám thì biết con bị tiểu đường. Mức đường của con không kiểm soát được, lúc nào cũng 300-400 mg/dl làm con đang từ 80kg còn 50kg trong vòng chưa tới 2 tháng.

Thế nhưng lần bệnh này, con cũng chẳng nhớ tới Chúa, không đọc kinh cầu nguyện, nhiều lúc bỏ lễ Chúa nhật, không

xung tội rước lễ. Bệnh tật cứ trong con hoài, đặc biệt tiểu đường không giảm. Trong năm 2018-2019 con ở bệnh viện cấp cứu thường xuyên.

Con đi tìm hiểu, đến ngày 14/04/2019 con phát hiện ra con bị ung thư tụy. Khối u lúc này đã là 5.47 x 3.18 cm. Con rất đau đớn, suy sụp và càng mất niềm tin vào Chúa.

Trong thời gian đau khổ này con lại gặp khó khăn tài chính. Vợ chồng cãi nhau đòi ly hôn hết lần này đến lần nọ. Con rất khủng hoảng. Chính tay con đã xúc phạm đến Chúa, xé nát tấm hình Lòng Chúa Thương Xót con để trên bàn thờ, rồi đem tượng Chúa chịu nạn và thiên thần Micae ném xuống đất.

Đúng là người mẹ luôn quan tâm đến con cái. Để ý thấy con khác thường, đau đớn, buồn phiền... mẹ liền hỏi con là mẹ tổ chức đọc kinh Lòng Chúa Thương Xót 9 ngày cho con nhé. Con đồng ý, nhưng thực sự trong thâm tâm con không muốn vì tâm trạng con thất vọng vô cùng, vợ chồng cãi lộn, khủng hoảng tài chính, khối u làm con đau đớn vô cùng. Con muốn xa lánh mọi người. Nhưng Chúa làm nhiều việc lạ lùng khiến con không tin nổi vào mắt mình. Buổi đọc kinh Lòng Chúa Thương Xót ngày đầu tiên chỉ có khoảng 10 người trong gia đình. Ngày thứ hai khoảng 20 người. Từ ngày thứ ba tới ngày thứ chín, cả trăm người tới nhà cầu nguyện cho con.

Con đã cảm nhận được tình Chúa thương con rồi. Ngày 07/06/2019 trong giờ kinh Lòng Chúa Thương Xót, con cảm thấy mệt mỏi, đau đớn không còn sức chịu đựng nữa, toàn thân con lạnh ngắt. Con có cảm giác như sắp lìa đời. Cha xứ đến xúc dầu, cho con xưng tội, rước lễ... Lúc đó con cảm thấy trong lòng rất thanh thản nhẹ nhõm, và cơn đau cũng tan biến dần. Ôi lòng Chúa bao la biết dường nào.

Khi đau, con chỉ biết cầu nguyện Lòng Chúa Thương Xót và nghe những bài giảng của cha trên YouTube. Con cảm thấy tâm trạng thanh thoi và cơn đau cũng dịu dần.

Ngày 11/06/2019 gia đình con tổ chức đưa con đến Giáo Điểm Tin Mừng để xin cha và cộng đoàn cầu nguyện cho con. Con nghĩ mình không đủ sức để đi. Con cầu nguyện cho con có

sức khỏe để vượt qua, và Chúa đã nhận lời. Đến ngày đi Giáo Điểm Tin Mừng, con không cảm thấy đau đớn mệt mỏi.

Khi ở Giáo Điểm Tin Mừng, con khóc rất nhiều vì nghĩ mình là con người tội lỗi như thế mà vẫn được Chúa xót thương cứu giúp. Con khóc rất nhiều khi nghe cha nhấn mạnh việc cầu nguyện cho bệnh nhân và các gia đình đang có nguy cơ tan vỡ. Cảm ơn bài giảng của cha đã cho con bỏ được cái tôi của mình. Con xin lỗi vợ, và hai vợ chồng con lại hòa thuận lại.

Cảm ơn Chúa đã cất bớt sự đau đớn thân xác cho con, và cho con có sức để đi làm trở lại. Xin Chúa cho con có sức để vượt qua, dù Ngài muốn con như thế nào, khỏi bệnh cũng được, mà không khỏi thì cũng là một hồng ân Chúa ban.

Trên giường bệnh con suy ngẫm lại Chúa đã thương cứu giúp con rất nhiều lần mà con đã không nhận ra thánh Chúa. Con nghĩ Chúa đang muốn con làm nhân chứng cho Ngài mà con yếu hèn bỏ Ngài qua một bên khi Chúa đã giúp con nhiều lần.

Một ơn nữa trong gia đình con là ba con, anh trai, và vợ con lúc đầu không tin vào Lòng Chúa Thương Xót. Mỗi lần con và mẹ con mở xem bài giảng của cha trên Youtube đều cười không tin và cũng chẳng quan tâm, nhưng bây giờ con thấy đã tin, và ngày nào cũng tự mở xem và mang những câu chuyện Lòng Chúa Thương Xót trong thánh lễ bàn luận với nhau.

*Giuse Đỗ Hoàng Nguyên
nguyenhhd0804@gmail.com*

Giáo Phận Sài Gòn

- Con là Maria Nguyễn Tường Thùy Trân, 23 tuổi, ở Sài Gòn. Con viết thư này xin gửi lời cảm tạ đến cha và Cộng đoàn Lòng Thương Xót Chúa Giáo Điểm Tin Mừng - một nhịp cầu dẫn dắt con vào nơi Lòng Thương Xót Chúa dạt dào.

Từ khi biết đến Lòng Chúa Thương Xót, con mới biết được rằng từng phút giây con được sống, được ngắm nhìn vạn vật, được nghe những âm thanh của sống, được bước đi trên đôi chân của chính mình - những điều mà con từng nghĩ là hiển

nhiên, bình thường đó lại là những Thánh ân đặc biệt mà Ngài đã ban cho chúng con.

Xin cảm ơn vì đã cho con được biết đến Ngài, được sống trong Lòng Thương Xót bao la của Ngài để bất cứ lúc nào khi con nhận ra rằng con đã vấp ngã trước những cám dỗ hay tội lỗi, con luôn mạnh mẽ đứng dậy và chạy đến tựa đầu vào lòng Ngài, vì con biết Chúa luôn sẵn sàng cho con một cơ hội khác để đổi mới cuộc sống tâm hồn mình. Không phải đe dọa hay bạo lực, Ngài dùng tình yêu, sự khoan dung để cảm hóa tâm hồn chúng con.

Bà con là Anna Trương Thị Hạnh, 80 tuổi, ở Tucson, Hoa Kỳ. Bà con bị đau nhức viêm xoang mũi thường xuyên, bị đau thoát vị đệm. Trước khi trở về Việt Nam, vì đau nhức nên bà con tính hoãn chuyến đi nhưng nhờ lời cầu nguyện đến Chúa mà bà con đã có thể từ Mỹ về Giáo điểm Tin Mừng cầu nguyện và đã được chữa khỏi.

*Maria Nguyễn Tường Thùy Trân
thuytran150496@gmail.com*

*Trang thơ Giáo Điểm

MỆNH MÔNG TÌNH CHÚA

Về giáo điểm một ngày nắng đổ
Nắng ngập tràn mỗi độ hè sang
Xuống xe chân bước nhẹ nhàng
Tìm về nhà Chúa mệnh mang biển người

Nghe như thể lạc trong tiệc cưới
Hồn chìm trong nguồn suối yêu thương
Đơn sơ chẳng chút phô trương
Mà sao lẳng đọng vấn vương tâm hồn

Con đã thấy đời bao khổn đốn
Tội lỗi nhiều chẳng chốn nương thân
Nhiều lần cũng thấy phân vân
Sao phải chịu cảnh gian trần hơn thua

Mê vật chất nhiều khi xa Chúa
Thích giàu sang nhưng lựa trần gian
Chạy theo cám dỗ Satan
Quên đi những lúc Chúa ban ơn lành

Nay giáo điểm Tin Mừng rộng mở
Để mọi người gặp gỡ yêu thương
Không phân biệt giáo hay lương
Trẻ già khắp mọi nẻo đường gần xa

Về bên Chúa lòng con như đã
Lời Chúa làm no thoả lòng con
Lo âu tan biến chẳng còn
Tín thác vào Chúa lòng con an lành.

*Stéphanô Bùi Duy Cường
buinguyenhoangyen92@gmail.com*

**Chuyên mục : Hạt Giống LTX*

NHỮNG HẠT GIỐNG QUANH VƯỜN

***Con là Bùi Văn Nghị, vợ con là Lê Thị Vân**, con gái tên là Bùi Thị Minh Châu. Gia đình chúng con đang sinh sống tại Vũng Tàu. Chúng con là người ngoại đạo.

Gia đình chúng con được rất nhiều hồng ân từ Chúa và Đức Mẹ, nhưng con xin kể một vài ơn mới nhất.

Vợ chồng con sinh được bé gái thứ 2 là Bùi Thị Minh Châu. Từ khi sinh ra, bé bị bệnh tim và hẹp khí quản bẩm sinh, ăn uống rất khó khăn. Bé cũng không có sức để bú mẹ, phải uống bằng sữa ngoài, vì đường thở của bé bị hẹp. Đến 3 tuổi, bé vẫn không ăn uống dễ dàng được, cháo phải xay thật nhuyễn và loãng mà ăn còn rất khó khăn.

Đến năm 2018 con được biết đến Lòng Thương Xót Chúa qua cô Hoa. Cô tặng cho con một cái đài lòng thương xót. Lúc đó con có nhắn tin cho cha. Kể từ đó bé Minh Châu ăn uống dễ dàng hơn, không bị ói và cũng khỏe hơn.

Mới đây nhất con nhắn tin xin cha cầu nguyện cho bệnh viện Nhi Đồng 2 mổ tim sớm cho con gái con (vì chúng con đã chờ đợi gần 4 năm rồi). Và con cũng cầu xin Chúa và Đức Mẹ hằng ngày. Chúa và Mẹ đã nhận lời cầu nguyện của chúng con. Chúa đã ban cho con gái con được mổ tim vào ngày 16/5/2019. Cảm tạ Chúa và Mẹ.

Ca mổ tim của con gái con là một ca mổ rất lớn, vừa mổ tim và vừa mổ khí quản. Đây là một ca mổ rất phức tạp và nguy hiểm. Ca mổ kéo dài gần 8 tiếng đồng hồ. Lúc này con chỉ biết chạy đến van xin Mẹ Và van xin Chúa thương xót và ban phép màu cho con gái con. Rồi con nhắn tin cho cha và cộng đoàn xin cầu nguyện cho con gái con. Chúa đã ban cho ca mổ con gái con thành công và con gái con được bình an.

Ngày 31/05/2019 bé đã được xuất viện. Gia đình chúng con xin tạ ơn Chúa, cảm ơn Đức Mẹ.

Ngoài ra chúng con còn được rất nhiều hồng ân từ Thiên Chúa ban cho như công việc, gia đình.... Hôm nay con viết thư này dâng lên Chúa và Đức Mẹ lời cảm tạ.

Đứa con ngoại đạo

Văn Nghi + Thu Vân <lethivan.vtth@gmail.com>

***Con tên là Lê Hữu Hòa, 38 tuổi, đang ở Bình Dương.**

Năm 2017 con bị bệnh ung thư. Sau một thời gian điều trị con đã cắt bỏ 1/3 cẳng chân. Đến tháng 4/2019 con đi tái khám, các bác sĩ nói con có nhiều bướu nhỏ ở hai lá phổi, có thể đã bị di căn. Bệnh tình con như vậy không biết con sẽ sống được bao lâu. Con gái con còn rất nhỏ, con mà có mệnh hệ gì thì ai sẽ là người lo cho con gái con. Cứ nghĩ đến đó con lại thấy mình có lỗi với mọi người thân của mình. Con đã tìm mọi cách để níu kéo sự sống.

Thật may mắn con đã biết đến Lòng Chúa Thương Xót, biết đến Giáo Điểm Tin Mừng, và đặc biệt là biết đến những bài giảng của cha. Không một phút suy nghĩ, con đã chạy đến với Chúa, mặc dù con là kẻ ngoại đạo và con Tín Thác vào Chúa.

Con cầu xin Chúa, Đức Mẹ, xin cho gia đình con được bình an, xin Chúa cứu chữa những người mang trong mình những bệnh nan y mà không có thuốc men ở trần gian nào chữa được. Thực sự khi xuống Giáo Điểm Tin Mừng để tham dự thánh lễ, con mới thấy Chúa làm những việc kỳ diệu mà con người không thể làm được.

Những bài giảng của cha ở Giáo Điểm Tin Mừng như tiếp thêm sức mạnh để con có động lực chiến thắng bệnh tật. Con là kẻ ngoại đạo. Con hứa sẽ đi loan truyền lòng thương xót của Chúa và giới thiệu về Giáo Điểm Tin Mừng cho những ai chưa biết, để mọi người chạy đến với Chúa.

Kẻ ngoại đạo

Lê Hữu Hòa llehuuhoa0981@gmail.com

***Con là Bùi Như Hoa đang sống tại Úc.**

Con là người theo Đạo Phật, kết hôn với chồng bên Công Giáo từ năm 2008. Vợ chồng con tôn trọng tín ngưỡng nhau. Con vẫn thấp hương ngày mùng một, ngày rằm. Thỉnh thoảng con khấn Chúa và Mẹ Maria, vì nhà con có tượng thờ và chồng con rất ngoan đạo.

Gần đây con nghe YouTube bài giảng của cha thấy quá hay! Con thích nhưng thỉnh thoảng nghe cha, thỉnh thoảng nghe thiền đạo, nghe nhạc và phần lớn thời gian đi bộ sáng chiều con đều rèn kỹ năng nghe English. Tuy nhiên, giờ đây tất cả đã thay đổi. Bởi từ khi con từ VN trở về Úc, được chồng con cho cái đài Lòng Chúa Thương Xót của ai đó tặng anh thì con đã nghe bất cứ lúc nào có thể. Con từ yêu đến nghiện bởi những bài giảng quá hay, rất thực tế, rất nhân văn và đậm chất người.

Cha thông minh và lanh trí nên bài giảng của cha đôi khi pha chút hài hước hóm hỉnh, thỉnh thoảng cha còn làm ca sỹ nữa, nhưng không vì thế mà làm giảm đi sự tôn nghiêm của bài giảng.

Con nghĩ những người nhận được ơn và đến làm chứng cho Chúa tại Giáo Điểm Tin Mừng cũng rất quan trọng, không thể thiếu, bởi họ làm cho niềm tin vào Chúa và sự cầu nguyện nhiệm màu của Lòng Chúa Thương Xót mãnh liệt hơn và dần sẽ trở thành niềm tin bất biến. Cha đã mất rất nhiều thời giờ vào công việc như vậy. Đây là một sự hy sinh không hề nhỏ cho những con chiên của mình nói riêng, và những người cùng khổ ngoài đạo và đạo bạn nói chung.

Khi viết đến đây mắt con nhoè đi vì nhớ lại hôm xem trên Youtube thấy cha vừa nói vừa ho và giọng khàn khàn. Lúc đó con chưa nghe đài, nghiện và tin vào Lòng Chúa Thương Xót như hiện giờ, nhưng con rất lo lắng, cha làm quá sức như thế, và cứ xả thân như thế thì gay quá! Người giàu thì ít mà người nghèo thì quá đông, nên số đông dân chúng đã đang và sẽ tiếp tục cần cha. Mong cha hãy bảo trọng.

*Bùi Như Hoa
nhuhoabui_1@yahoo.com.au*

***Con tên là Nguyễn Thanh Huyền, 44 tuổi, hiện đang sinh sống tại Ba Lan. Con là người ngoại đạo.**

Con được biết đến cha và Giáo điểm Tin Mừng qua người bạn công giáo đang sống tại Mỹ. Từ đó, con thường xuyên nghe các bài giảng của cha về Lòng Chúa Thương Xót. Con thấy thật tuyệt vời và kỳ diệu. Từng lời giảng của cha in sâu vào tâm trí con, và con đã học được nhiều điều bổ ích. Đặc biệt cha đã mang Chúa đến với những người bất hạnh, kém may mắn đang cần Lòng Thương Xót của Chúa, trong đó có con. Con mắc phải căn bệnh thoái hoá võng mạc, thị lực rất kém, nhìn không rõ và không đọc được chữ. Khó khăn lắm con mới viết được vài dòng gửi cha. Con đã chạy chữa khắp nơi nhưng các bác sĩ đều bó tay. Mới đây con còn phát hiện ra bệnh ung thư vú giai đoạn đầu.

Con chỉ còn biết TIN TƯỞNG và PHÓ THÁC vào Chúa. Mọi sự của con là của Chúa. Mọi sự của Chúa là của con.

Con xin tạ ơn Chúa!

Ồn lớn nhất là ơn chữa lành. Tháng 1/2019, con phát hiện bị bệnh ung thư vú. Tháng 5/2019, con được phẫu thuật cắt bỏ khối u và hạch tại bệnh viện ung bướu ở Vácava, Balan. Khi nhập viện con đã nhắn tin cho cha, tuy không được cha hồi âm, nhưng con vẫn tin là lời cầu nguyện của con đến được với Chúa. Con nghe đài 270 bài giảng của cha. Ca mổ diễn ra thành công và con cảm thấy rất nhẹ nhàng, tinh thần thoải mái. Sau đó con được chỉ định xạ trị trong 1 tháng. Việc điều trị thật nhẹ nhàng không hề mệt mỏi như con vẫn tưởng.

Con nghe các bài giảng của cha hàng ngày trên Youtube, rồi lại nghe đài Lòng Thương Xót. Con sung sướng được hoà mình vào đại dương Lòng Thương Xót Chúa nơi Giáo Điểm Tin Mừng.

Mỗi ngày con lần chuỗi Lòng Thương Xót lúc 3 giờ chiều và buổi tối trước khi đi ngủ. Thỉnh thoảng con đi nhà thờ dự thánh lễ.

*Thanh Huyền
nthuyen_k37@yahoo.com*

***Con là Nguyễn Nhung. Kể ngoại đạo.**

Cha ơi, cái đau thể xác không so được với cái đau tâm hồn. Bệnh tật cũng là một ơn mà con được Chúa ban cho. Nhưng sống trong gia đình không có tình yêu thương nó còn lạnh lẽo hơn địa ngục. Khi bệnh con cần lắm tình yêu thương, con thèm lắm tình thương, sự thấu hiểu. Nhiều khi con đau lắm, đau hơn căn bệnh con đang mắc phải, khi bị bố mắng, bố chửi, bố đánh, thậm chí là rửa con chết đi. Và đau hơn khi bệnh con nặng bỏ lại động vào Đức Tin của con nơi Chúa. Theo bản tính tự nhiên con có cái lên. Con xin lỗi, nhưng không ai được xúc phạm đến đức Tin của con, đến tình yêu con dành cho Chúa, dù con là kẻ ngoại đạo.

Con cũng đã từng tự tử. Chỉ có Chúa là luôn yêu thương con vô điều kiện. Chúa là điểm tựa là động lực cho con đứng lên. Dù biết bệnh con đang rất nặng, nhưng con tin Chúa luôn bên con.

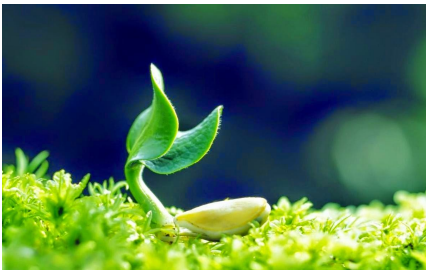
Con là đứa con ngoại đạo. Cho con được dâng trọn trái tim, niềm khao khát, tình yêu mến lên Chúa Giêsu, Đức Mẹ Maria. Xin Chúa, xin Mẹ chấp nhận tình yêu của con, một đứa con ngoại giáo.

Chúa ơi, con đã dần chai sạn với bệnh tật. Con không sợ ốm đau, con chỉ sợ một ngày Chúa không bên con.

Xin Người đừng rời xa con, con cần Chúa lắm.

Con cảm ơn cha và cộng đoàn đã cầu nguyện cùng con. Xin hồng ân Chúa luôn tràn đầy trên cộng đoàn dân Chúa.

*Nhung Nguyen
nguyennhungnd2019@gmail.com*

**Mỗi tháng một chuyên :*

Lễ Kính Thánh Phêrô Giuliano Eymard 2/8/2019

PHƯƠNG PHÁP RAO GIẢNG Của Cha Thánh Phêrô Giuliano Eymard

*Trả lời một câu hỏi khác: làm thế nào để là một linh mục theo quan điểm Tân Phúc-Âm-Hóa, Đức Thánh Cha Phanxicô đã tiếp kiến và trả lời các viện trưởng các cựu sinh viên của các Học Viện Giáo Hoàng và các trụ sở ở Roma. ĐTC nói rằng điều quan trọng là đi ra khỏi chính mình, để gần gũi với người khác. **“Một sự gần gũi thân ái, một sự gần gũi yêu thương, nhưng còn là một sự gần gũi đích thân nữa”.***

*ĐTC còn nói thêm rằng sự gần gũi của một mục tử với đoàn chiên có thể đo lường bằng việc quan tâm đến bài giảng. ĐTC nhìn nhận: **“Nói chung, các bài giảng của chúng ta là không tốt. Đó chỉ là những bài luận văn hay bài học. Đó là những bài giảng nhằm chán về các chủ đề trừu tượng cũng giống như ở trường học ... Chúng ta đang tụt hậu trong lĩnh vực này. Đó là một trong những điểm mà ngày nay Giáo hội cần thay đổi: **cải thiện bài giảng để mọi người có thể hiểu rõ hơn”.*****

• Rao Giảng là một Đề Tài Đặc Biệt Phù Hợp trong Năm Tân Phúc-Âm-Hóa

Phẩm chất của việc rao giảng có thể được xác nhận và đánh giá bằng cách xem xét người rao giảng liên hệ ra sao với những người khác – nghĩa là người được giao phó sứ vụ truyền đạt Lời Chúa “đối diện” với những người khác như thế nào. Sự “đối diện” này bao hàm việc thực sự đối diện với nhau giữa người với người, mang tính cách tế nhị hơn và cá nhân hơn nhiều, so với các mối quan hệ qua Facebook hay những phương tiện khác trong mạng lưới truyền thông toàn cầu ngày nay. Việc “đối diện” này không chỉ đòi hỏi phải gặp gỡ những người khác ở trước mặt chúng ta, nhưng còn phải chú tâm đến họ, lắng nghe họ, nhạy cảm trước những kinh nghiệm, niềm vui, nỗi đau khổ và niềm hy vọng của họ, cảm nhận những mong ước và những nỗi khao khát của họ.

Nhờ có sự “đối diện” với người khác mà mỗi bài giảng có một liên hệ nào đó

với niềm vui, hy vọng, nỗi đau buồn và lo lắng của người nghe. Mục đích của điều này là để có thể làm động não người nghe. Nếu không làm động não được người nghe, thì dù luận lý có rõ ràng, câu văn có đa dạng, người nghe có thể bị ấn tượng, nhưng không có gì xảy ra. Người thuyết giảng cần phải liên hệ bản văn Kinh Thánh với đời sống của Kitô hữu hôm nay. Nếu trong các bài giảng, chúng ta nói về những hoàn cảnh sống thật một cách cụ thể, chắc chắn chúng ta nhận được sự phản hồi tích cực từ phía người nghe.

Các giám mục Mỹ phát biểu rằng nhiệm vụ của việc Tân Phúc-Âm-Hóa hệ tại ở việc “*đề xuất lại cuộc gặp gỡ với Chúa Sống Lại, Tin Mừng và Giáo Hội của Người, cho những ai không còn nhận thấy sứ điệp của Giáo Hội là hấp dẫn nữa*”. Tình trạng này không phải do những người này đang đánh mất ý thức của họ đối với cam kết Kitô giáo, mà là do cách trình bày nghèo nàn về Tin Mừng của những người đi rao giảng. Do đó, thật

đáng chăm chú suy nghĩ về cách rao giảng của một vị thánh mà thánh Giáo Hoàng Gioan XXIII gọi là “**Tông Đồ Nổi Bật của Thánh Thể**”. Năm 1995, Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II đưa cha Thánh Eymard vào lịch phụng vụ kính nhớ ngày 2 tháng 8 mỗi năm.

· **Cha Eymard Đối Diện với Niềm Khao Khát của Con Người về Thiên Chúa**

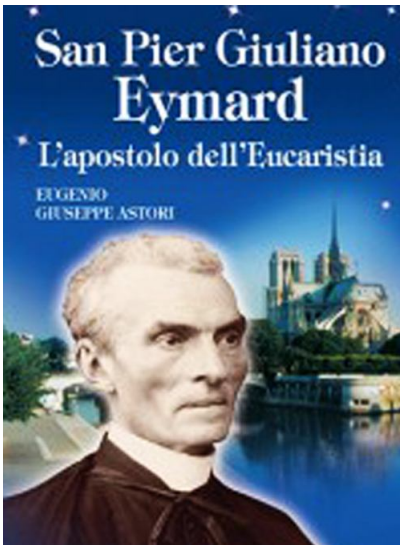
Lễ kỷ niệm lần thứ 50 ngày phong thánh nhà rao giảng không một mồi về mẫu nhiệm Thánh Thể được cử hành ngày 9-12-2012. Việc cha Phêrô Giuliano Eymard, sáng lập Dòng Thánh Thể, được tôn phong là một vị thánh ngay khi kết thúc phiên họp đầu tiên của Công Đồng Vatican II mang ý nghĩa là đời sống của ngài được nhìn nhận và nâng lên như là đáng tôn kính và noi gương. Trong khi giáo huấn của cha thánh Eymard cũng giúp chúng ta, như một gương mẫu truyền cảm hứng, về cách thức dẫn dắt mọi người gặp gỡ Thiên Chúa Hằng Sống, và nhờ đó

được biến đổi thành một cộng đoàn những người có khả năng “đối diện” với nhau, trong việc phục vụ yêu thương.

Cha Eymard ý thức hậu quả tàn phá của cuộc Cách Mạng Pháp làm phát sinh một bầu khí dửng dưng đối với đức tin, và gia tăng tinh thần của chủ nghĩa thế tục theo lý trí. Những kẻ thuộc giai cấp tư sản và thế giới kinh doanh bị ảnh hưởng nặng nề chủ nghĩa này khiến họ bị chai lì, không nhận ra khuôn mặt của Thiên Chúa nơi những người không được ưu đãi như họ. Mỗi quan tâm sâu xa của ngài dành cho những người bị tước đoạt khỏi niềm hy vọng, bị thất vọng và cô độc, không có Thiên Chúa, bất kể những lời hứa hẹn được đưa ra về sự tiến bộ và niềm hạnh phúc vật chất. Do đó, sứ vụ của cha Eymard hướng tới việc bày tỏ khuôn mặt của Thiên Chúa, qua lòng thương xót trong Đức Kitô, Đáng mà ngài vẫn chuẩn bị các bài giảng của mình trước sự hiện diện của Thánh Thể. Ngài luôn chuẩn bị bài giảng trong sự cầu

nguyện. Chuẩn bị một bài giảng thực sự là một công việc khó khăn, nhưng đó cũng là một công việc thánh.

• Lòng Nhiệt Thành của Cha Eymard đối với việc Rao Giảng

Với tư cách là một linh mục trong các giáo xứ ở thôn quê, cha Eymard biết được nhu cầu về tình bạn nơi các linh mục đồng chí hướng. Sau khi trở thành linh mục Dòng Đức Maria, ngài từng trải nghiệm những sức ép của công việc, bao gồm việc chuẩn bị các bài giảng, mà

ngài bắt đầu giải quyết với lòng nhiệt thành và rất nghiêm túc. Năm 1845 đặc biệt khó khăn, vì cha Jean-Claude Colin, sáng lập Dòng Đức Maria, đã giao cho ngài nhiệm vụ quan trọng là giảng dạy trong khóa học về các bài giảng Mùa Chay tại nhà thờ La Charité dành cho giới thượng lưu. Đây là lần đầu tiên các linh mục Dòng Đức Maria được mời đảm nhận một sứ vụ đặc biệt như vậy, khiến một số linh mục trong Dòng phản đối, vì cho rằng việc này không phải là sứ vụ của Dòng mà nên dành cho những giáo xứ trong các khu vực thôn quê.

Người linh mục trẻ Eymard chỉ mất một tháng rưỡi để tự chuẩn bị cho khóa học mỗi tuần 3 bài giảng. Chính cha Colin đã đến nghe ngài giảng, và phê bình phẩm chất của cách ngài rao giảng là tầm thường và không phải là không có lỗi. Một thời gian ngắn sau, trong kỳ tĩnh tâm ở Đền Thờ Đức Maria tại Fourvière, cha Eymard ghi nhận rằng Đức Trinh Nữ Maria Rất Thánh đã chỉ cho

ngài thấy trở ngại lớn nhất đối với sự trọn lành thiêng liêng là do ngài sao lãng việc rèn luyện lòng đạo đức trong sự chú ý của ngài dành cho việc học tập, rao giảng.

• Cha Eymard Đối Phó với những Nhu Cầu của các Linh Mục

Cha Eymard nhận thấy việc rao giảng, trách nhiệm đầu tiên được đề cập trong nghi thức truyền chức thánh, đã bị nhiều linh mục sao nhãng hoặc thực hiện một cách sơ sài nghèo nàn. Trong bài giảng cuối cùng của mình trong ngày Lễ Hiện Xuống, cha Eymard vạch ra cho thấy nhiều linh mục “*bị mắc kẹt trong việc sùng bái sự chết*” thay vì truyền cảm hứng cho mọi người để họ vui mừng với sự sống phong phú mà Đức Giêsu đến để “**cho chiên được sống và sống dồi dào**” (Ga 10:10), và Người vẫn tiếp tục trao ban sự sống dồi dào ấy trong Thánh Thể, một bảo chứng cho vinh quang tương lai. Qua kỳ tĩnh tâm dài tại Roma, trong tinh thần cầu nguyện, cha Eymard suy nghĩ

về một sự kiện đáng buồn, đó là tình yêu Thiên Chúa được bày tỏ trong màu nhiệm nhập thể lại hầu như không được các linh mục biết đến, suy nghĩ hoặc rao giảng.

Vốn là một người có bản chất tốt, thấm đẫm tình yêu của Đức Kitô, người Mục Tử Nhân Lành, cha Eymard không phê phán nghiêm khắc hoặc kết án các anh em linh mục trong sứ vụ, nhưng hướng tới tình bác ái mục vụ dành cho họ cũng như các tín hữu. Ngài hiểu rằng lòng yêu mến đối với Thánh Thể và nhiệm vụ rao giảng cho những người khác về Thánh Thể có thể rất dễ dàng trở nên nhạt nhẽo, làm cho các linh mục giáo xứ, những người vốn thiếu đời sống cộng đoàn, cảm thấy nản lòng, kiệt quệ năng lực thiêng liêng và thể lý, vì công việc nhàm chán hằng ngày và gánh nặng của những bổn phận về mặt quản trị.

Cha Eymard nhận ra tình trạng lãnh đạm âm thầm len lỏi vào đời sống linh mục sẽ lấy đi nhiều niềm vui và lòng nhiệt thành khi các linh

mục bước lên bàn thờ và tòa giảng. Ngài nhớ lại thánh Bonaventura nói tính cách hững hờ lãnh đạm ấy đang là một chứng bệnh. Vì thế cha Eymard tìm cách kích lệ tinh thần và kích thích lòng nhiệt thành trong tâm hồn những người được Chúa giao nhiệm vụ quan trọng không thua gì các tông đồ đã từng làm, đó là rao giảng Tin Mừng: *“Thầy đã được trao toàn quyền trên trời dưới đất. Vậy anh em hãy đi và làm cho muôn dân trở thành môn đệ, làm phép rửa cho họ nhân danh Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần”* (Mt 28, 18-19). Nhiệm vụ này không thể chối bỏ được.

Thái độ nhiệt thành của cha Eymard đối với hàng giáo sĩ được các giám mục nhận ra, và ngài đã sẵn sàng đáp lại lời các giám mục yêu cầu ngài giảng trong các kỳ tĩnh tâm của các linh mục hoặc chủng sinh. Đó là một công việc rất khó và rất ít linh mục muốn đảm nhận. Cha Eymard khuyên bảo nhiều người, tiếp nhận vào cộng đoàn mình một số người đang tìm kiếm sự nghỉ ngơi hoặc

tĩnh dưỡng về mặt thiêng liêng. Trong mỗi quan tâm đối với các linh mục, nhất là các linh mục gặp khó khăn khủng hoảng trong đời tu, ngài đề ra một kế hoạch mời gọi các linh mục đến để cùng cầu nguyện với nhau, cũng như thảo luận về các vấn đề mục vụ và những mối bận tâm cá nhân, trong tình huynh đệ. Tình bác ái huynh đệ của Ngài với anh em linh mục được diễn tả qua câu nói: **“Tôi sẽ để lại tất cả mọi sự cho các linh mục”**.

• Rao Giảng - Tiếng Nói “Từ Trái Tim đến với Trái Tim”

Có rất nhiều ví dụ về lòng nhiệt thành khi đảm nhận sứ vụ rao giảng từ những ngày đầu đời mục tử của cha Eymard. Chẳng hạn, ngày 7-6-1838, ngài ghi trong cuốn sổ tay cá nhân: **“Rao giảng là phương tiện chính mà Đức Giêsu Kitô đã chọn và ra lệnh, hầu mang lại sự hoán cải cho các tâm hồn, nhờ đó giáo huấn của Đức Kitô được tiếp tục trong giáo hội”**. Chúng ta cùng nhau gợi lại một số lời khuyên của cha Eymard về cách làm thế nào

để rao giảng tốt, cũng như hưởng ơn ích từ các bài giảng.

Cha Eymard nhấn mạnh tầm quan trọng của việc đừng quên cầu xin Thiên Chúa ban ơn thấu hiểu và chăm chú lắng nghe Lời Chúa, đúng như thánh Augustinô nhận định: **“Tất cả những điều rao giảng bên ngoài đều sẽ vô ích, trừ phi Thiên Chúa nói bên trong”**. Cha Eymard tiếp tục nhấn mạnh rằng người rao giảng cần phải hiểu rõ toàn bộ những điều mình rao giảng, từng câu, từng chữ phải rõ ràng. Nếu người rao giảng không nắm bắt rõ ràng chính xác những gì mình nói ra thì làm sao người nghe có thể hiểu được người rao giảng đang nói cái gì. Bài giảng không phải là một cái *“lẩu thập cẩm”* trong đó chứa đựng những câu, những từ rất văn chương bóng bẩy được *“lắp ráp”* lại với nhau một cách vô hồn, vô nghĩa. Người đứng trên bục giảng đọc bài *“lắp ráp”* ấy nghe kêu lắm, hùng hồn lắm, nhưng thực chất thì rỗng tuếch, *“thùng rỗng kêu to”*. Người soạn bài giảng toàn là vay mượn chữ nghĩa ở chỗ khác, cắt dán lắp ghép

từ ngữ với nhau thành bài giảng như em bé chơi trò ghép hình mà thôi. Cũng phải tránh những từ trừu tượng, ý tưởng mơ hồ trên mây trên gió, chẳng ai vươn tới. Không nhất thiết phải dùng những từ *“dao to búa lớn”*, những thuật ngữ chuyên môn, hoặc cả những từ ngữ mà người ta không hiểu nghĩa. Thận trọng dùng đúng chữ trong mỗi hoàn cảnh. Người nghe muốn bài giảng phải phát xuất từ trái tim chứ không phải chỉ từ cái đầu. Họ muốn người rao giảng ở với họ chứ không ở trên họ, có một đời sống như họ và chia sẻ những kinh nghiệm với họ. Họ mong muốn người rao giảng nói từ chiều sâu của tâm hồn chứ không chỉ nói những điều trên sách vở nặng tính lý thuyết, nhất là đừng bao giờ dùng tòa giảng để **“chửi xéo”**, **“mắng vồn”**, **“hù dọa”**, **“nói bóng nói gió”** cho thỏa mãn những bức xúc, cảm tính cá nhân, cũng đừng bao giờ **“bóp méo Lời Chúa”** để phục vụ cho ý đồ cá nhân của mình.

Điều quan trọng là người rao giảng phải vững tin vào những chân lý được rao

giảng thay cho Thiên Chúa và giáo hội. Có như thế thì người nghe mới chăm chú lắng nghe một cách kính trọng, như thể chính Đức Giêsu đang nói bên trong người rao giảng, và với mong ước thực sự rút ra được những ơn ích từ đó, chứ không phải chỉ vì tò mò. Do đó, từng lời rao giảng nên được tiếp nhận vào tâm hồn chính người rao giảng, như những vấn đề liên quan đến bản thân mình thay vì những người khác. Cha Eymard cũng nhắc lại lời khuyên của thánh Anphôngsô Ligouri là nên ưu tiên chọn một phong cách đơn giản hơn là lối nói hoa mỹ có vẻ cao cấp hoặc giả tạo. Nói cách khác, nên chọn một cung giọng nói chuyện, như người ta vẫn nói, khi đối diện với những người bình thường.

• Chỉ được Thôi Thúc nhờ Tình Yêu của Đức Kitô

Tình yêu của Đức Kitô đã thôi thúc cha Eymard, như tình yêu này đã từng thôi thúc Thánh Phaolô (2Cr 5,14). Ngài quyết định đọc và theo giáo huấn của vị tông đồ vĩ đại này, từ khi ngài có một kinh

nghiệm sâu xa lúc kiệu Thánh Thể trong cuộc rước kiệu lễ kính Minh Máu Thánh Đức Kitô tại giáo xứ Thánh Phaolô ở Lyons ngày 25-5-1845.

Cha Eymard luôn được lòng nhiệt thành thánh thiện truyền cảm hứng với mục tiêu nhằm hoán cải và khai sáng, trong khi vẫn tìm cách kích thích những người khác. Ngày 17-10-1867, hướng dẫn một nhóm tu sĩ đang chuẩn bị chịu chức linh mục, cha Eymard nhắc nhở, ngay cả khi có được sự tin trong việc rao giảng, thì chúng ta vẫn hoàn toàn nên tránh thói tự đắc, hoặc tìm cách lôi cuốn sự chú ý của người khác đến bản thân mình. Từ những ngày đầu, với tư cách là một linh mục Dòng Đức Maria, ngài đã nỗ lực sửa chữa khuynh hướng tự đắc của mình. Rõ ràng thói tự đề cao bản thân làm giảm bớt ý định thuần túy của việc tìm kiếm vinh quang Thiên Chúa trong Bí tích Thánh Thể.

Đúng hơn, người rao giảng nên noi theo thái độ khiêm tốn của Thánh Gioan Tẩy Giả: “Người phải nổi bật

lên, còn tôi phải lu mờ đi” (Ga 3,30). Cha Eymard thường xuyên trích dẫn câu này. Ngài ý thức sâu xa rằng mình chỉ là một sứ giả tin vui của Đức Kitô, giống như Vị Tiền Hô là sứ giả của Người, mà khi mất đi mạng sống của mình, đã bày tỏ được khuôn mặt của Đức Kitô. Thái độ này hoàn toàn là một với nét đặc trưng của Dòng Đức Maria, như vị sáng lập vẫn thường lặp lại: *“Trở nên không được biết đến, và như thể ẩn mình trong thế giới này”*.

Chìa khóa thật sự người ta thích các bài giảng không phải là sự khéo léo thu hút trong cách rao giảng, nhưng là các bài giảng ảnh hưởng đến đời sống của họ như thế nào. Giữa việc thán phục một tác phẩm nghệ thuật, một bài thơ, một bản nhạc với việc chịu ảnh hưởng của nó có sự khác nhau. Giáo dân ngày nay thích nghe một bài giảng hay, không phải vì ý tưởng này nọ, nhưng vì nó kéo dài suy nghĩ của họ một cách đặc

thù và hữu ích: **“Bài giảng của cha rất có ý nghĩa với chúng con, vì nó cho chúng con một điều gì đó để nghiền ngẫm, và giúp chúng con sửa đổi lại đời sống cho phù hợp với đòi hỏi của Tin Mừng”**. Nếu bài giảng ọ lại với người nghe, làm họ suy nghĩ, khuyến khích họ sửa đổi đời sống, và thực hiện một việc hoán cải tận căn, đó là một dấu chỉ người rao giảng đang đi đúng đường.

Chúng ta loan truyền tình yêu và lòng thương xót của Thiên Chúa chủ yếu qua việc rao giảng. Cha thánh Eymard Tông Đồ Thánh Thể đã hoạt động cật lực nhằm cải thiện phẩm chất việc rao giảng của ngài, và là bậc thầy về nghệ thuật này, đặc biệt vì ngài đã sống những điều mình rao giảng và rao giảng điều mình sống như nhận xét của người đã nghe cha giảng: *“Chính tâm nhìn chỉ riêng của cha Eymard, chính cách sống của cha ... là một bài giảng hùng hồn!”*

*Lm. Giuse Trần Đình Long
Lễ Thánh Eymard 2-8-2019*

Giờ Cầu Nguyện và Thánh Lễ
Kính Lòng Chúa Thương Xót
GIÁO ĐIỂM TIN MỪNG

Địa chỉ : 1201/12 Nguyễn Văn Tạo - Ấp 1
xã Hiệp Phước - Huyện Nhà Bè – TP.HCM

- Từ Thứ Ba đến Thứ Bảy :
14 giờ Châu Thánh Thể
và Lần Chuỗi Mân Côi, chuỗi LTX
17 giờ Thánh Lễ - Cầu cho Giới Trẻ (*thứ Bảy*)

- Chúa Nhật :
14 giờ Châu Thánh Thể trọng thể
và Lần Chuỗi Mân Côi, chuỗi LTX
15 giờ Thánh Lễ I - Cầu cho Cha Mẹ
19 giờ Thánh Lễ II - Cầu cho Thiếu Nhi

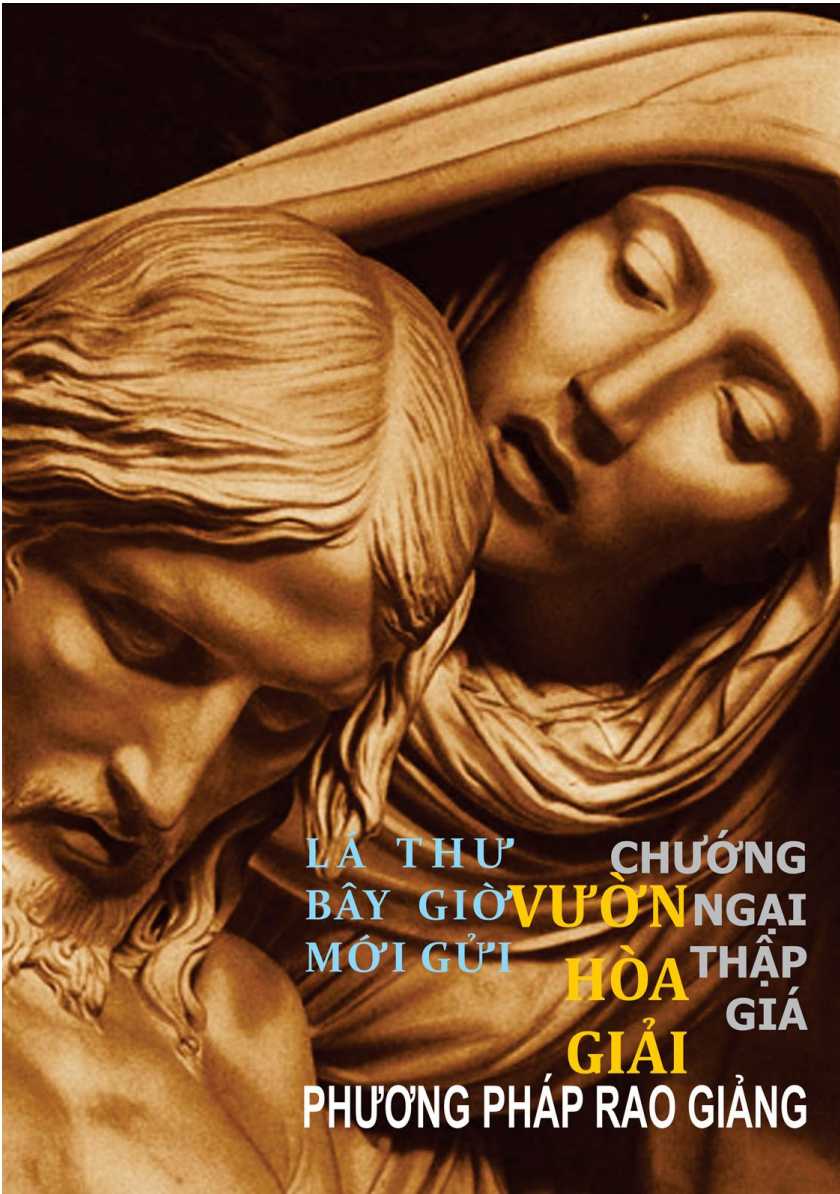
• Lưu ý :
Thứ Hai hàng tuần
KHÔNG CÓ THÁNH LỄ CHIỀU
(cầu nguyện lần chuỗi LTX vào lúc 15 giờ)

Kính mời anh chị em đến tham dự hoặc
hiệp thông trực tiếp qua các trang mạng (internet):

- Website : giaodiemtinmung.net , tinthac.net

- Youtube : giaodiemtinmung

- Facebook : thienguyentinthac

LÁ THỤ CHƯỞNG
BÂY GIỜ VƯỜN NGẠI
MỚI GỬI HÒA THẬP
GIẢI GIÁ
PHƯƠNG PHÁP RAO GIẢNG